المراح من المراح من المراح الله

2021

کے تیْبخانہی (PDF)

نووسەر حەيات موحەمەد

ناوی کتێب:

ئارام ئارام.. لەژيان بروانە.

نووسینی:

حەيات موحەممەدى

جۆرى كتێب:

وته، حيكمهت، پهيام.

ناوەرۆكى كتێب:

به ئارەزووى خۆت چ ناويٚكى لىي دەنيٚيت:

وته،

حيكمەت،

پەيامى ژيان!

شيعر! يهخشان، كتيب!

ئيدى هەرچۆنێک كه لێى دەڕوانيت،

گرینگ ئەوەيە لە كۆتايىدا ئەوەى دەيخوينىتەوە روانىنى منە بۆ ژيانى دونيا، وە پەيامىككىشە بۆتۆ!

پێشەكى

بهناوی مهزنترین زاتی دنیا، وه سوپاس و ستایشی بی پایان بو نهم زاته مهزنه، که بواری نهوهی پیدام یه کیکیتر له خولیا و ناواته ههره گهوره کانم بکهم به حهقیقهت!

ینگومان خودا خالق و بهدیهیننهری ههموو شتیکه له گهردووندا، وه مروقیش جوانترین و بهنرخترین بهدیهینزاوی ئهوم، وه من بروام وایه که چون خودا مروقی ههلبژارد بو ئینسان بوون، که یه کیکه له جوانترینه کان، بهم پیهش وادهروانم که ئینسان بو کردهوی جوان بهدیهینزاوه! وه ههر لهبهر ئهم هویهشهوه، ویستم ئهرکی ئینسان بوونم به شتیک قهرمبوو بکهمهوه، شتیک که ههم خوم خوشبهخت بکا، ههم ئهوی ههلمبژاردوون تا کاره کهمیان بخهمه بهردهم، ههر بهم شیوهیهش ئیستا یه کهم کتیبم بهشیره ی بی دی ئیف دهخهمه بهردهم ئیوه خوینهری بازیز.

وه هیوادارم هیچ نهینت..دلتان پرله هیز بکهم به دیره کانم....

وه دووباره سوپاسي زاتي گهورهم دهکهم که پالپشتمه!

وه دهتوانم بلَّيْم تاكه پاڵپشتمه!

بۆيە ھەمىشە سوپاسگوزارى ئەوم!

ئەوە دەستېينكىنكى گرنگە لە دنياى مندا، وە بىنگومان وەكوو يەكەم كتىنبم ناتوانم باشترىنى جيھان پىشكەش بكەم، وەلى ھىچ نەبىت دەتوانم باشترىنى خۆم پىشكەش بكەم.

پشتیوان بهخودا ترسم وهلانا، وشهی پهنگخواردووی چهندین سالهی گهرووم، لهم کتیبهدا بهجوانیه کی رووناک دهخهمه روو.

ئارام ئارام..... له ژیان بروانه یه کهم کتیبم لهژیر ناونیشانی:

﴿نَارام نَارام، لهژیان بروانه ﴾ دهنووسم، ئهم ناونیشانهم هه لبرژارد چونکه من دهرباره ی ژیان دهدویم ژینی دنیایی! وه بینگومان ژیانی دنیاش پره له ههرا، پره له مهینهت، زیدهیه له ئازار، شه کهتی و ماندویهتی. دایمه له حوزری و میوانته! بویه پیویستی به ئارامی ههیه تا تیپهوری.

دنیا کهسی نائارام و دژوار قبووڵ ناکا، ئاگاداربه!

بۆيە پنت دەڭنم: ئارام ئارام...لە ژيان بروانەھ!!.

سوپاسنامه:

سوپاسیکی بی پایان بو خاتوونی یاریده من نووسهری سهرکهوتوو: خاتوون هیّلین_خهلیل نووسهری کتیّبه پر جوانه کهی: کچانی بهیبوون، خوشکیّکی هیوادهر، و یاریده ی سهره کی من.

وه سوپاس بۆ كەس و نووسەرگەلى تر،كە بە يەك رستەش بووبى ياريدەى من بوون.

ئەم كتىبە پىشكەشە:

- به ههموو ئهو کهسانهی که بۆ جارێکیش، به وشهیهکیش بی
 دەستی یارمهتییان بۆ درێژ کردووم.
 - وه به همر كمسي،كه برياره كملك وهرگري.

حەيات موجەممەدى

2021/2/1

(بَسِواللَّهُ الرَّحْنِ الرَّحِيدِ)

دهمارگیر و دژوار مهبه کهسانی دهروون بهرق قبوول نهکراون ههم لای زاتی مهزن، ههم له ژیانی دنیاش ئیره دنیایه.

پره له مروّقه کان، وه فره له شته کان زیده له ناخوّشی، وه ههمیشه سهداو سهروا تویه ک که دهسه لاتی ئارام راگرتنی دهروونت نهین... به چ ریّی ئهسلّهن بی ئهسلّوو ئهسساس! به نیازی شان بهشانی ژیان ههلّبخشیّی؟ ئیّره دونیایه!

ئەگەر دەتەوى لىرە بمىننى؟

ئەوا ئارام ئارام لەژيان بروانه.....

ئەگەر

ههموو دونیا لهگهلت بن، بۆئهوهی تهنهاییت پربکهنهوه ئهگهر خودات، لهدلهوه لهگهل نهبی

تۆ ھەر تەنھايت

چوون دوور لهخودايت

به لام ئه گهر، لهنيوان گشت كهسى دنيا، تهنها بييت

گەر يادى خودات لەدڵ دابيت

تۆ تەنھا نىيت

خودا كهسته

دەبزانە، تۆ ئەو دەم كامەرانييت

چوون گهر خودا کهست بوو

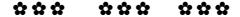
دونیا ههموو دژت بی، تو گویی پینادهی....

لێگەرێ، با لەبيرت بكەن

كەس لاى خودا لەبىر ناكرى

خودا، تۆ به شيوهيه ک دهخاتهوه بيريان، وه ک ئهوه وايه

که تولّهی تو ده کاتهوه، بویان ده کات به سزا، ئهم یاد خستنهوه....

كۆڭمەدەھ

له گهل ماندووبووندا، كۆلدان گهورەترىن ھەللەيە

تۆ تەنھا ماندووى

ئەوەي پێويستتە، تەنھا مەودايەك پشوودانە

پشووبده، ئەوەندەى دەتھەوى پشووبدە

بحدسيوهه

تا ئەو كاتەي وزەت دەبينت

له دواييدا دەست يى بكەوه

ړيږهوه کهت بگرهوه بهر

ئەوەى لەسەر ئىنمەشە،دەبى پىت بفەرمووين

سەركەوتوو بىت....

من عاشق بووم

کاتی عاشق بووم، ترسی در کاندنیم نهبوو
وه لهوهش نهترسام، کهنهوه ک تاکلایهنه بی
زور راشکاوانه، عهشقی خورمم دهخسته بهردهم دنیا
له مهودای عاشق بوونمدا، ههرگیزاو ههرگیز
غهم میوانی شهوانی در پژم نهبوو
بی نوقره نهبووم، که ناخو نهو منی خوشدهوی ؟
وه له عهشقی مندا، بو ساتیک پهیقی چاوه روانییش نهبوو!
چونکه کاتی چومه حزوری خوشویستنی ئهو، دهمینک بوو

دەمیکک بوو به خوشهویستی ئهو قبوول کرابووم، دەمیکک بوو ژیان چاوهرینی ئهوهبوو،که وهبیر ئهو خوشهویستیه بیم!

ئازادانه، وه سهرسهختانه، وه شكو مهندانه خو شهویستیم كرد

وه ترسى له دهست دانيم نهبوو، وه له مانهوهشى لام، وه ک بوونم دلنيام.

من له گهڵ بووني ئهو دا، تهواو ئاسوودهم

ئیدی ترسم له مردنیش نییه، ئیدی ئاسوودهیی و ئەڤینی خوٚمم دوٚزیهوه. ئارام ئارام..... له ژیان بروانه به نارام می عاشق بووم وه مهعشووقی منیش، تهنها و تهنها زاتی پر میهر الله یه.

ئەو گريانەت، لە پاي چى

لهتاوي چي ده گريت؟ ئاخر لهداخي چيي؟

دونيا؟

دونيايه ک، که له دوای خوّی دهتخاته ژير خاکی خوّی!

يان له تاو كهسيع؟

چ كەسى، كەسى لە دواى مردنت ئەسلەن لەبىريا نامىننى!

يا لهداوي شتي

شتی، که سوور دهیزانی مادهم شته کوتایی دیییی

دەى چىيى ما، بەسە ئىدى، دەسھەلگرە ئەزىزم

كە تۆ مرۆڤى،

ئیدی هدرچونیک بی دهبی بهرگهی ئهو ژینگهیهش بگری که توخمه کهت دروستی کردوون..

ئينسان له وشمى نهسيانهوه هاتووه، كه به ماناى:

فهرامو ش کردن، لهبیر کردن، پاشان بهردهوام بوون،

دەئىدى ئىنسانى، كە ئىنسانى بۆيە شوپنت زەويەو، كارت ژيانە.

له دەريايەكم رواني

كه خەڭكانىك بەسەريا ھەڭشاخىبوون

دەستیان دەخسته لیوار و قوولایی سەرەتای دەریاکه

شتى بەنرخ ئاسام دەدىت بەدەستيانەوە

له وهختيكا،كه ههموويان

سەرگەرمى خستنە باوەشى خشڵ ئاساكان بوون

پياويکم بيني، که ستليکي پيبوو

زور به نهرمی ستله کهی به دهم دهریادا ههلکیشا

وه سهتله کهي پر وهلي تهني له ئاو

وه تهنها و تهنها ستله ئاوه کهی خستهسهر شانی و

خەرىك بووكەنارە پر گەوھەرەكە، بەجيىبھىللى،

شتیکی نامو بوو، وه جیگهی پرسیاربوو، ئاخو چی وای لهو پیاوه کردووه دهست بو خشله کان نهبات

لیّم پرسی: له کهناریّک که وه ک ئهوه دیاره خشلّی لی باریوه ئهوهی که ههلتگرت، لهبهرچی بهس ئاوه؟

پیاوی نامو گوتی: سویند بهوه ی که ههرچی نیعمه ته پیی به خشیوم، تاکه پیویستی من له ئیستادا، تهنها ئهم ستله ئاوه به باوه پاکه گهر لیره جگه لهم ستله ئاوه، شتگهلی تر ببهم، جگه لهمه غروور بوونم پترم پی نابه خشی! ده ی که واتا، ئه وه ش ده بیته زیاده له ژیانم!

گەر برپارە ژيانم سەخت بێت، با سەخت بێ

گهر بریاره رینگاکانم تهسک و دژواربیّت، با ببی

گەر بريارە تەمەنيڭكى كورتم ھەبئ، دەي با كورت بئ

گهر بریاره ئهوهی خوازیارمه نهبی، با نهبی

گهر بریاره ئهوهی له دلمایه پینی نه گهم، دهی با نه گهم

گهر برپاره ههر چ گیژه للووکه له دنیا به روی مندا هه لبکات، با

ھەل ىكات!

خاوهن بریاره کانم خودای خوشهویستم بی، نه ک لهسهر چاوم

لەسەر دَلْم داياندەنێم، وە بە رۆحىشم قبوولْى دەكەم

چون گهر لهپاش ههموو ئهوانهشهوه، که پێويسته دڵ خوٚش و تهقوادار بم، بووم

بریاره شوین و جینگهم بهههشت بی، زور سوپاس

دەي با بېي

وعد الله الحق

که دهبینی لایه کی دیواری مالیّک درزیّکی تیکهوتووه گهر دهزانی خاوهن مال بی ئاگایه و ههستی پیّنه کردووه دهی بو ناچی گهورهیی بنویّنی و له تهقهی دهرگای مالّی شیّواو بده ی و وهخههری بیّنییهوه؟

هۆكار چى بوو دەچى بە قازمەيى خراتر دايدەرمىننى؟ ئەى نازانى رۆژىك تۆيش بى ئاگا، لە دەردى شتى ئالابى؟ ئاگات لە لەيەكى دىوارى لانەكەت نەبى!

یه کی بی ئهوهی وهخهبهرت بیننی باشتر

يا لهوهى دايرمينني.

دهی گهورهیی بنوینه، بهزهیی برژینه، جوانی بچیینه گهر روخینهربی، دهستکهوتت هیچه وهلی گهر خهبهردهربی، خوا خوشهویستته

غەمبار ديارى

بۆچى؟ تۆ خەمت ھەيە؟

نا، گەورەترىيىن خەمى تۆ، زۆر بىركردنەوەتە لە شتەكان،

ھەوڭبدە تەركى بكە،

بەڭين بى كە خەمەكانىشت خۆيان دەرۆن

تەرك دەبن

تەرىقەتى ژيانكردن وايە

ئينسان لەسەرچى بروا

ئەوەي بۆدى.

ئازار درايى؟

شكێنراي؟

زور تویان گریاند؟ زوریان خهم دهرخوارد دای؟

له رینگه نهخشینه کانتابهردی گهورهیان کرد به رینگر؟

وایی چ ئازاریکه! زۆر بیکهسی، تەنهایی تەنگی پی ھەڵچنیویی؟

لەوپەرى بيهيوايى دايت

دەزانم

زۆۆر سەختە ژيانت

ئەوەشيان دەزانم

که ههستیش به شکان و تهنهاییش ده کهیت، دهتوانم دلنیایت بدهم که ریّک وایی نین!

كه هيشتا (خوّت)ت ههيه

ئهو رۆحهى كه خودا پێى بهخشيوى هێشتا له جهستهتا بوونى ماوه!

واتا هيشته له ژياندا بهبوونهوه ههيت!

له و په ری لیواری خزانت بو له ناو چوون، سه ریک هه لُبره سه یر که که سیک ده ستی بو در یژ کردووی! ده ی به چاوی نووقاوه وه تووند ئه و ده سته بگره به یا داد ده یک که این در که یک که این که یک که یک

ئەوسا وا خەرىكە ھەست بەو ھێزە دەكەى كەوا لە ھەوڵى ھەستاندنەوەت دايە

گهشایهوه؟ ئیستا زانیت که تهنها نیت؟ خهریکه شته کان ده گورین.

تهواو ئیستا لهسهر قاچه کانی خوّتیت، دووباره وایی چ ههستیکه! هیشتا دهستت له دهستی یاریده به بهرنهداوه بهریمهده! چاوهریکه ئه گهر به حهسره تی دیداری ئهو کهسه باشه ی بهریمهده.

به چاوی نووقاوه وه لهسهر پییت و دهستیک لهدهستتایه، به پهرو شهوه ده تههوی چاو هه لبینی، رزگاریده و خاوهنی ئه و دهسته ببینی، ده زانم.

تەواو، ئىستا چاوەكانت ھەللبىنە

ئیدی ههم ئهو ساته رو شنهت ببینه، ههم کهسی هیوادهرت چاوه کانت کردهوه سهرسامی بهوهی دهیبینی؟

ئەوەى بەو پەرى دڭدەريەوە چاوەرىنى چاو كردنەوەت بوو، ھەر ئەوەى كە يارىدەدەرت بوو!

ئەو كەسە (خۆت) بووى!

(خۆت) بە يارىدەى يەقىنى خوداييەوه

(خۆت)، که بهو پهرې هيواوه، چاوهريني ههستانهوهت بوو، بۆ به داري کردنت به ژيانيکي جوانتر و دڵړ فينتر له گهڵيا.

ئیدی واز لهو حهپهساویهت بینه، سوپاسینکی پر بهدلی خودا بکهو، به پهری میهرهوه به موحیببهتهوه، به تووندی باوهشینک به (خوّت)ی به یهقین دا بکه. ئیدی له ئیستاوه تا کوّتا، ههرگیزاو ههرگیز دهستی یاریده میهرهبان و بههیزت بهرمهده.

وه بیکه به باشترین هاورینی ژیانت و، بگهرینوه سهر ژیانی ئاسایت و، لهگهل ویدا رینگاکانی خوشبهختیت بگرهوهبهر.

وه دلنیایت دهدهم، ئیدی له گهل ئهو هاوری باشهی که خودا ناردی و دای بهتق، که (خقت)یکی به یهقینه، سهرکهوتنت نزیکه و ژیانت ئاسانتردهبیت.

چ خۆشىھىك وەردەگرىت؟

کاتیک ئینسانیک دهشکینی به وشه کانت.

چ چێژێک لهوهدا دهبينيت؟

كه كەموكورىه نەبەدەستەكانى بىردەخەيتەوە.

له کاتیکدا، ئه و هه موو ئاوینه کانی ماله که ی ورد و خاش کردووه، له مه پ ئه و نیشانه ی که نایهه وی بیبینی و هه رگیز قبووللی نه کردووه. هو کاره که شی که ره خنه رووخینه ره کانی ئیوه ن.

چ پیویست ده کات که تو روز انه به قسه کانت ناویننهیه کی تری بو دروست بکهیت؟

ئاویننه ک که ههرگیز راستی نه کردووه، ئهو جوانیهی که ههرای لیخ ده کرد شاردیهوه.

چ دەسكەوتت بوو لەو كردارە ناپەسەندەت؟

چ له ژیانت گۆړا جگه له تهنگ کردنهوهی زیاتری ژیانی روخینراوی ئهو؟

ههریه که مان لهوانه یه روز ژنگ له روزان وامان بیته وه پیشی که نامانهه ویت، ئه وسا وه کوو ئه و قبوولی ناکه یت، که سی بگری لیت ره خنه یه ک. جیا له وه ش، ئیدی هه ست به هه ستی روو خاوی ئه و ده که یت و بی ده سه لات ده وه ستیت.

دهی جا له رووباری ژیانی خوتهوه برووانه رووباری ژیانی هممووان و، مروّقانه لهسهر زهوی ره فتاربکه. جا گهر همریه که دهست

هه لگری له تاریک کردنی ژیانی تاکیک، ئهوسا ژیانی دونیایی و سهر زهوییش روناکتر دهبی.

سهرده مانیک باوه پکردنم به وه سه خت بوو، کاتیک که سانیک دهیانگووت: هه ر چ خوشیه ک بی له دنیادا بوی پاده کهین، هیچ له خومان قه ده غه ناکهین، چوون خومان خوشده وی. وهلی که ئیستا گوپاوه بو مه حال، که ده بیژیت خوم خوشده وی، هه رچی دلم خوازیاری بی، ده یده می بی پاستی به دی ناکریت.

راست ناڵێ، ئەسڵەن خۆى بەلاوە گرنگ نىيە جگە لەو دونيا بى بەھايە.

چوون ئه گهر کهسێک خوٚی خوٚشبوێت، یه کهم کردرار که بیکات بو خوٚشبه ختی و خوٚشی خوٚی، دهست ههلگرتنه له گوناهه کانی.

چوون ئه گهر خوی خوش بویت ناشیهویت ئاگریک بیبرژینیت.

ئه گهر خوشی خوی تا سهر بوویت، بهم شیوهش له ژیاندا بو دونیا غافل نابیت، ئیدی بیری لای ئهو دونیا نهمابیت.

ئه گهر خوّی خوّشبوویّت، قهوارهیه ک بوّ شتگهلیّک دادهنیّت که نابیّت بیانکات، وهلی کوا داینا! به لاّم ئیدی خوّش ویستنی خودی خوّیشت بووه به تهقلیدی دونیایی بی بهها.

بووه به تموحي ژيان له پێناو هيچ دا

بووه به گیری سهر دنیا، ئیدی

ناشیزانیّت کوا کاتی و چهنی کات ماوه

بۆیه ئیستایش بهردهوامه، له خوشکردنی بلیسهی ئاگره کهی گیانی، به گووناهه بی کوتاکانی.

تەمەن

گەشتىكە بە ژياندا

وه ک ههر گهشتیکی تر، رینگهی جیاوازی ههیه!

ههم سوود و ههم زیانی ههیه

دریژی و کورتی ههیه

گەرچى نارەحەتى و ماندوويەتىشى ھەيە

کهچی دهتوانی یادگاری جوان له مهودای گهشته کهتدا تؤماربکهیت

ئەم گەشتە لەوانەيە سەفەريڭكى كورت بينت و لەوانەشە درينژ

وهلی ههرچهندیک بی دهبیت شتگهلیک فیربیت و شتگهلیک بکهیت و شتگهلیکیش جیبیلیت

هەموو گەشتىك ئامانجىكى مەبەستە

ئامانجى گەشتى تەمەنىش:

ئەزموونى ژيانە.

تۆ ئازادى

برياره چهند كهس بناسيت، بيانناسه.

دەتەرىت ناوى كەسىك بزانىت، بىزانە.

له گه لیان دادهنیشیت، دابنیشه

پيده كهنيت، پيبكهنه

بهلام هۆشيارانه ئاگاداربه، ناونيشاني دۆست له ههموويان مهوهشينهوه

وه ههمیشه و تاکوتایی چوارچیوهی هاورییهتیت سنوردار بکه

وه رینگهش مهده که کهسی نهشیاو سنووره کهت ببهزیت

چونکه لهوانهیه که تهنها کهسی*نک، رینگه و رینچکهی ژیانت* بگوریت و بیشیوینیت.

بی شک لهوهی که ههموو ئادهمیزادیّک، کوٚمهلّیک شت له دلّی دا ههیه، لهژیر ناونیشانی:(حهز، هیوا، ئاوات، ئامانج، خهون، خهیال) هتد... وه به تهبهقه دهخریّنه ههر یه ک لهو خانهو پهیڤانهی که لهسهرهوه بهر دیده ت کهوتن.

بهتهبهقهی یه ک: ئامانج، دوو: ئاوات، سیخ: هیوا، چوار: خهون، پینج: خهیال ئهوه لهرووی بیر کردنهوهیه کی ساده ی ههموو ئینسانیکی ئاسایی. وهلی ئینسانه بهبیره کان، ئهوانه ی خهلکانی ئاسایی دهیخه خانه ی خهون و خهیالهوه، که ئه گهری روونهدانی زورتره له روودانی له هزرو بیردا. ئهوان دهیخه خانه ی ئامانجهوه، که بهتهبهقه ی یه کهمی ئینسانه بیر ئاساییه کانه.

بۆ ئەوەى بە ئەستەم و گران كارينك داينەنىشينن لە ھزر و خەيالدا بۆ ئەوەى بە حەزى زوو بە دەست گەيشتن بەرەو پيليا راكەن.

ئەوسا بەو پەرى ھێزەوە بە تمووحەوە، بەئىراد ەو توانا و ئىنێرجيەوە دەستى بۆ دەبەن.

ئا ئەوەتا، ئەوەيە نهێنى سەركەوتنى ھەر تاكێكى ئينسانە سەركەوتووەكان لە ژينى دنيايى . .

ئه گهر له ناو جهرگهی گیژهلو ک و گهردهلوولی دونیادا، بهولاوه ئهملادا کهوتی.

ئه گهر له حهشمه ت سارد و سریی بهستهله ک ئاسای ژیاندا، دهسته کانت دهقی پارچه سههوٚ لمی رهق بووه.

ئه گهر له کوچهی گهردوونی ساماندار به شت گهل و مروقهوه، بهدوای باوه شیکی نهبووی، گهرمو گوری ئارام و نهرم دا، ویل و سهر گهرداندا ماوی!

ئه گهر سهرباری ههموو ئهوانهشهوه، خودا تۆزقالْیک هیدایهتی ئهوهی پیدای، که لهو وهختهساتهیا ئهوت بیته خهیالی.

دهی برو بو حوزوری و، بده لهتهققه ی دهرگای ئهو، بهو کهمه هیزه ی کهماوته، گویبیستی دهبی خهمت نهبی، ئهوسا بهو پهری میهرهوه، به دهسته سارد و ماندووه کانتهوه، به نیازی باوه رهوه، دهسته کانت بولای بهرزکه رهوه، خو ئهو ئینسانی نییه، شهق له دهسته کانت بدات، پیت بلی برو له دهرگهیه کی تر بده، شوینی توم نییه لیره. ئهو بههموو بوونه تهوه قبوولت ده کات. ئهوسا ههرچی له دلتایه دایریی و

خو ئه وئینسانیک نییه پیت بیژیت، به سسه بیزارم مه که به قسه دووباره کانت، گویچکه کانی شل کردوه بو هه موو قسه کانت، بو شکاته کانت وه بو راز و نیازه کانت، قسه کانت پی نابریت وه ک ئینسانیک، پیش ئه وه ی بزانیت ده ردت چییه نالی ها ئه وه ده رمانیک، یا

نالیّت باسی مه که دوردت نییه بوّی دورمانیّک، بی هودهشت ناکا قه ده قه ده از یانی، نا، نا هیچ یه کیّک لهوانه ت پی نافه رمویّت، که تو خهریکی گوفتی خوّتیت، کاتی سه رگه رمی دورخستنی رازی خوّتیت بوّی جا گهر رازبیّت یا نیاز بیّت، که تهواو بوویت ئهوسا ده ست ده کات به ئامور گاری و ریّنوویّنیت، وه گوی بیستی پهیف و وشه به نرخه کانی دوبی کاتیّک خهریکی خویّندنه وه ی نایه ته کانی.

دهی تو نمو چهند وهختهساته، ههمووی له باوهش نمودا بوویت، وهلی نموهنده به نمرمی له سینهیدا له نامیزی گرتبووی، ناخر ههستت به دهسته کانیشی نمده کرد، وهلی تهنها هیمن هیمن له نامیزی گرتبووی، نارامی رژایه روزحتهوه، ئیستا گهرم بوویهوه، سهریک هملبره، گیژهلو که که کزی کردووه له دونیادا، وه تیشکه تینیکی بههیزی خوری ناگر ناسا له بهسته له کی ژیانتدا هملهاتوو، تک تک به فره گهوره کان خمریکه ده توینهوه، وه باوه شه که شت له سهره تاوه دوزیهوه، هموو شتیک خمریکه ده چاودی هموو شتیک ناشبوون، نمویش همووی بههوی نیراده ی خوداییهوه.

غروور

وشهیه کی بی به ها له گهردووندا، وه لی که بووه به پیکه ی یه که م له ژیانی ههر تاکیکدا، ئا ئهوهیه بووه ته هو کاری جیایی لهیه کدی نیوه ی مروقایه تی، ئهوهیه که ئیستاش دوو برا قسه کانیان بریوه ته هو له پیناو نه شکاندنی غرووریان، ئیستاش چهندان گوفتی خوشمده ویی لههه زاران دلادا توزی گرته و هه رگیز ده رنه بردراوه، بو ؟

چوون غروور ریّگهی نهدا، ههر تاکیّک لهپیناو غرووردا، شتگهلیّکی فهوتاندووه، وه دهیان کهسیشی سرپیوهتهوه، دیسان بههوّی غروورهوه، له کاتیّکدا که ههر تاکیّکتان دهتانتوانی دهست پیشخهری بکهن له فریّدانی غرورو، وهلی نه کرا تا ئیستاش، تا چهندی تر، دهتههویّت چهندان شتی تر و کهسی تر بکهی به قوربانی غروور؟

دەست ھەلگره، لە غروورت، ئەوە دەزانىت يانى چ؟

یانی دەست هەلگره له تەنگ كردنهوهى ژیانت

چوون گهر بهرزی غروورت نهبوو، ئهوسا خوش بهختیت دهبی، خوشهویستیت دهبین، میهر و موحیببهتت دهبین، ئاشتی و ئارامی له ژیانتدا بهرپا دهبینت.

ئەوسا رۆحەكانىش لە دنيادا ئاسوودە دەبن و پەيقى غروورىش لە ژياندا بەھاى نام<u>ن</u>نن<u>ت</u>.

ئارام ئارام..... له ژیان بروانه دهزانی چهنده گرنگه

ئافرهت خاوهنی رهوشت بهرز و ئاكاری جوان و ئهدهبی مروفانه بی، سهره رای ئهوه ش زیره ک و لهبیر بی

که ئافرەت دایک بى

گەر دایک خاوەنى رەوشتى بەرز بوو،كچە جوانەكەي وادەبىي

که ئاکار جوان بوو،کورهکهشی ئاقلانه لیّی ده روانی و به ته عریفه وه لیّی وه رده گریّت که ئافره ت خودانی ئه ده بی مروّقانه بوو، هاوسه ره که شی هه مان کارا ده بیّ ، چوون گهر ئافره تی زیره ک و له بیر بی ده شزانی چوّن ده ستی ئه وی تر به تووندی رابکیشیّت، ئه وسا ئافره تیّک به سه بو ئه وه ی دونیا ئاوه دان بی . هم بوونی کوّمه لگایه کی جوان و، شار یکی به هیّر و ولاتیکی یه کگر توو، دونیا و ژیانیکی پاکتر، هم مووی له ده سه لاتی دایک دایه!

پهروهرده ی ههر تاکیک که وجوودی ههیه لهو پهیڤه روٚشنانه ی که بهر دیدی جوانت کهوتن، پهروهرده ی دهستی نموونه ی دایکیکی پیروزه، به ههبوونی دایکیکی پیروز، دونیاش پیروزتر دهبی.

ئارام ئارام.... له ژیان بروانه هدزاران هدزارجار حدیف بو کهسی که ریچکهی جوانی کهسیکی تر ده گری ژیانی کهسیکی تر ده گری دهزانی کهسیکی تری کردووه به ئاوینه بو ژیانی له کاتیکدا، بو تهنها جاریکیش

سەيرى ئاويننەيەكى نەكردووه،كە تەنھاو تەنھا ئەوەى دەيبينى ئەوە بەراستى خۆيبىي.

بهمشیّوه یه ش بهرده وام بین، هه رگیز جوانیه مانگ ئاساکه ی نابینی، وه درک به جوانی ژیانی خوّی ناکا، ژیان پره له که سه دووباره کان، وه له کوّتاییشدا، هیچ ریّگه چاره یه کی ترت نییه، جگه له وه ی که ئیدی بریتی بی له (خوّت).

ئارام ئارام.... له ژیان بروانه کهسی به وشهیه ک لیّت نه گهیشت،

ههزاران دیر و تهعریفی پر مهعریفهتی بو بکهی،

ئيدى تێتناگات،

هملّمش تو نیت، نا، وا مهروانه کهوا کهم دواوی بوّی یا وشه کانت تیکهییّن نین، هملّه روّیشتوو خوّیهتی، که گویّچکه کانی تووند گرتووه له ئاست قسه کانت، که نهیزانی دیّرت بیّژی یا وشه، دهستبهرداری به و، لیّی گهریّ بوّ هملّه کانی، که رووخا ئهوسا تیده گا، دوابهدوای ئهوهی که قسه کانی منی نهویست، دهمههوی یه کجار برووخیّت و بهربیّتهوه، ئهوسا بوّ ساتیکی کهمییش بیّ، دهسته کانی له گویّچکهی بهردهبن، گویّچکه کانی بهره لا دهبن، ئهوسا گویّبیستی دهنگدانهوه ی پهیقه کانم دهبن.

ئارام ئارام..... له ژیان بروانه هملهیه مروف دهشیوینیت

دۆران نا، دۆران و كەوتن، جوانى و باشى و بەھيزى مرۆف ديارى ناكەن، ھەللە، ھەللەى نا ماقووللە پيوەرى مرۆف بە ناريك، ديارى دەكەن.

هه له یه تیکده و شیواندنی که سایه تیی، فیربه. زوری له خوت مه که به سهرزه شتی خوت مه که به سهر دو رانت، دو ران واتای رووخان نادا، دو ران یانی جاریکی تر باشتر. دو ران کاریگه ری نییه، ئه وه هیچ به که سایه تییت بچووک ناکا، ناتگوری، ناتگوری بو که سیکی تر، ناوت نه بوو به فلان خراب، همر ناوی جارانت هه یه، تو خراب نابیت به دو ران، تو خراب نیت! وه لی ته نیا ناگاداری هه نگاوه کانت به، زو و رسیار به وردی پی له هم رجییه ک دابنی که ده زانی خرابت ناکا، زو و روشیار به رید ا برو، ناونیشانه کانی سهر رینگاکه تا جوان بخوینه وه، به قسه ی که سی رینگه ی نا درووست له خو را مه بره، نا ئه وانه بکه ته نیا هیمن و نارام به، به و شیوی به و مین به و مین به و مینی دو و جینگیره، بی خه مه به .

چهنده جوانه کهسینک لهمهر ئازار ههر سوپاسگوزار بی جوانه کهسی له ژیانا دایمه هینمن و ئارام بی کهسی لهناو ناره حهتی ژیان، وه ک شاخ وهستابی بهنرخه و دهشبی ئهوه ی لهبهر چاوبیی ئازایه و ههردهمیش ئازا دهبی.

لهههر کرداریّکت دا، لهههر ئهزموون و تاقیکردنهوهیه ک دا ئهنجام و دهرهنجامی ههر چهندیّک بی ههرچوّنبی، باشبی یا خراپ بی سوپاسگوزاری دهبی کردارت بی خوّ توّ ههولّی خوّت دا ده ی جا بیسییّره بوّ خودی (خودا).

* * *

كاتيك له قيمهى تورهيدابووى

له جەنگى نەفسى بېويىژدانت دابوويت

كە دەسەلاتى كۆنترۆلكردنى ئەو نەفسە دژوارەت نەبوو

كه نهتتوانى دەسته كانت راگرى شتى نه فهوتيننى

ئەودەم برۆ خۆشەويسترين شتى خۆت، بەو پەرى ھێزەوە بە رقەوە بيشكێنە و لە ناوى ببه.

به لام ههرگیز دهستی خراپه بۆ بهندهیه ک دریژ مه که، ههرگیز دلی بهندهیه ک مهشکینه.

چوون ئەوانەن خۆشەويسترينەكانى خودا بەندەكان

وه هۆی تووړەيشى بەندە دڵشكاوەكان

تۆ ھەقى تاوان بەرانبەر بە خۆتت بۆ دەكرىتەوە

وهلي هدرگيزاو هدرگيز، تا ئهبهد، له دونيادا

توانای ئەوەت نىيە ھەقى تاوان بەرانبەر خودا بدەيتەوه

هاوار بۆ تۆ

گەر دڵى بەنرخانى خودا ئازار بدەي

ههزاران ههزارجار هاوار و نالمی پر پهشیمانی له رووی تۆ.

دايكايەتىش خۆ پىشەيەكە

دایکان دایمه له ههولی ئهوهدان که باشترینی جهرگوله کانیان بن، ههمیشه خوازیارن ببنه پیشهنگیه کی راست و دروست بو پیشپهوی روله خوشهویسته کانیان.

ههمیشه زورکردن لهخو کردهوهیانه بو خوشبهختی جگهرگوشهکانیان، وه گهلجاری؛ خهم و رارایی و ترس، دلیان داده گری. رارایی لهوهی، نهتوانی دایکیکی بهمانا بی

ترس لهوهی، دایکیکی باش نهبی، وهلی لیرهوه پیت دهلیم دایکی به توانا

خۆشبەخت بژی و ھەرگیز رارایت نەبی چوون دایکایەتیش خۆ پیشەیهکه ئەركیکه، توانای ییویسته

مهترسه به دوو جار دهربرپینی بیزاری بهرپوویانا، ناوی دایک بوونت نازری به چهند جاریک بی خهمی یا مهشغوولی، تامی دایکایهتیت له ناوناچی، به دووجار هاوار کردن بهسهریانا، گومانیان له دایکایهتیت دروست نابی. به دووجار نائارامیی، مانای دایکایهتیت دهستبهردارت نابی.

رارایت نهبی له دایکایهتیت، پیت دهبیژم خونشبهختی، چوون دایکایهتیش خو پیشه که، هیچ تاکیکیش ههموو روزی پیشه کهی خوی خوشناویت، بیگومان روزی بیزاره له نیوان ۱۰ روزدا، بیگومان

گهلجاری گلهیی ههیه، له قورسی کارکردنیدا، وهلی له گهلیدا ده ژی و بی خهمبه بی نهوه ناژی، له گهلیا ئاسوودهیه گهرچی ماندوو کهریشبی، خوشی دهوی چوون خاوهنیه تی، سوزی بوی ههیه چوون به مووجبه تهوه ده روا له گهلی، بویه ئارامبه و ترست نهبی له دایکایه تیبت، سهره رای شتگهلی تو هیشتا دایکیت، وهلی تهنیا توزی ماندووی، نهوه ی پیویستیشه لهسه رت راهاتنته لهسه ردایکایه تیت، بو نهوه دایکیکی باش بیت و له مانا ده رنه چیت.

كهشتى گهشتى تهمهنت لهسهرهتاوه به پتهوى بنيات بني

له رۆخى دەرياى ژيان مەروانە

که تهنیا تهنکه ئاویکی هیمنی ههیه

تەنيا بە بينيينى رۆخە تەنك و ناسكەكەي ھەلمەخەللەتىي

تهنیا لهبهر ئهوهی که رؤخیکی هیمنی ههیه، وا مهروانه که دهریا بهرووتدا هیمنه، وا مهروانه که ئهو دهریایه بهو روّخه تهنکهیهوه بی زیانه بۆ كەشتىيە كەم ھێزە خۆ زاڵەكەت، چەند بەرەو ناوەرۆک و ناو جهرگهی دهریای ژیان ری بگرین، قولتر و نالهبارتر و دژ ههموارتر دەبيى، با كەشتى گەشتى تەمەنت پتەوبىي بە دىنى خودا، چونكە تۆ نازانی، کمی باران دهباری، بی ئاگای لموهی که کمی رهشمبا و زریانه، ههرگیز لهغافلی جوانی دهریاکه، له کهشتیه کهت بی ناگا غافل مەبە، ھەوللىدە،كاپتنىكى باش بە، تا نازناوى دەرياوانت يىوەدى، باوەر بکه دەرياي ژيان، زۆر بيرەحمه بەرانبەر كەشتى بيهيز، لەوانەيە سه فه ریکی دوورت له دهریاکه له پیش بی، لهوانهیه زریانی دهریای ژیان زؤر سهخت و به هیز بی، دهی جا، تا زووه کهشتی گهشتی تهمهنت یتهو بکه به دینی خودا، تا بهرگهی زریانه به هیزه کهی دهریای ژیان بگري، ئەوەشت لە بىربى، كەشتىەك بە يەقىنى خوداييەوە ھاتبى، بە بههێزي، بهناو تاريكايي شهواني دهريادا گوهزري دهكا و، به شهيوٚڵه به هنزه کانیشیدا ناکه وی، له به رانبه ر شاخه به فرینه کانیشی دا، وه ک شاخى بەردىن دەوەستى.

ئارام ئارام.... له ژیان بروانه گدر جاری همآلهت کرد، مدیکه به دوو جار دوایی دهبی به گدلی جار پاشانیش تاکوتا جار چوون گوتراوه: خوی شیری، همتا پیری.

دان بهخوّتا بگرهو زالبه بهسهر نه فسی هه لخه لهتاوی دهستی شهیتان بوهسته له تیاچوون، بگهریّوه تو دهتوانیت هیشتا هه له همیه گهر نیازت به ژیان ماوه دریژهدان به هه له تیاچوونیّکی لهسهر خوّیه تیاچوونی دهروون ناخ رووخسار کهسایه تی به گشتی تهواوی ژیان به گشتی تهواوی ژیان دهی جا بو ناگهریّیهوه سنووری ئاسوودهیی که ده زانی لهودیوی سنووری

که لهسهرهتاوه چاوت داخست و نهتکردهوه تا کهدیتت لهوبهری سنووری، دهی جا که هیشتا کاتت ماوه بو ناگهرییهوه، بو ژیان له خوّت و دهوروبهر ده کهی به زیانیکی پر ناله، بو خراپه بهرجهسته ده کهی، ئیدی پیویسته بییوه هوش، ببینی که شته کان له سهریهوه ههلهن، ههله هاتووی ئهزیزم،

چاودێ، چەندە خراپی، چەندە بێ ھیوای، خەریکە نغروٚی تاریکی دەبی، ھەوڵبدە بگەرێوه، بگەرێوه ئامێزی ئاسوودەیی، چوون ئێستا تو له ناوجەرگەی بێ ھێزیدای، وادەبینرێیت که مەست و سەرلێشێواو دەروٚی،

گهر ده ته وی ئیدی درک به ژیان بکهی، گهر حه ز به ژیانیکی ئارام ده کهیت، ئه وا من پیت ده لیم، هیشتا کاتت ماوه بگه ریوه باشده بی، ده ست هه لگره ئاسووده ده بی، ئه وسائیدی ئارام ده بی.

ئارام ئارام..... له ژيان بړوانه **پهيام، خوشکه جوانهکهم**

گهر خهریکی گهورهترین هه لهی دونیابی گهر خهریکی گهورهترین هه لهی دونیابی گهر لهوپه پی بینهیوایی و له قوو لایی کیشهیه ک دابی هه له دهستم به نهرکی وه فاو خوشکایه تیت گهر تا نهوسا خوشکی من مابی و نهمابی گهر له دلت دا ناونیشانیشم نهمابی به س بوونم له دونیادا به به دووه نابی

گهر له لیّواری کهوتنیّکی به ئازار بی گهر ئاگاداریم و بزانم چهنده شکانیّکی قورس دهبی بروابکه، دهستم قهت لهدهستتا بهرنابی بریار نییه منیش لهگهلتا خوّم ههلّدهم

وهلی بهوپهری هیزهوه! له غهیبووبهیشتهوه، به یهقینی سهرکهوتنهوه به ههموو توانای ژیانههوه، بو لای خوّم راتده کیشههوه، گهر راکیشانه که ئهوهنده تووندیش بین، که بریاربی ئازارت پی بگهیهنی، گهر بیشزانم ئازارت دهبی ههمدیسان ههر راتده کیشم، وهلی خوّ له دواییدا ههر دهستت لهدهستما دینیهوه ئاسوودهیی، ههر چونیک بی ئازاریکی کاتی ئاشکرایه که نایابه، له لهناوچوون و ئازاریکی نهبراوهی ههمیشهیی، خوّشم دهویی هاوریی ئازیزم.

دیاری خودایی من.

من و تۆ، دەس لەدەست، ئەمرۆ و سبەى، تاكۆتايى.

گهر هه لبرژارده ی نیّوان دوو شتت درایه دهستی، وه زوّریت لیّکرا که یه کیان هه لبرژارده ت بیّ، وه هه لبرژارده کانت له نیّوان: باشترین کهست یان باشترین ههرشتی غهیری کهس، ئهوده م توّ باشترین کهست هه لبرژیره، چوون پشتیوانی باشترین کهسه ده تگهیه نی به باشترین شته کانت، بوّیه کهسه کان مه که به قوربانی شته کان، وه ئهوه شت له بیر بمیّنی و له هزرتا بیهییّله وه، که: هه موو کاتی شته له ده سچووه کان قهره بووی ههیه، وهلی کهسه کان یه کجارن و هه رگیز دووباره یان نییه.

نارەزايت نەبى لەوانەي كە بەسەرتا دين، لەوانەي دەبنە بەربەستى ریکای ویسته کانت، له ئازاره کانت، له شه کهتیه کانت، چوون بیگومان هه موو رۆژێ دووبارەيى نين، خەم لەوانە مەخۆ كە ئيدى تێيەريون، ناڵێم له بيريان كه، وه ناشليم فريّيان بده، تهنيا له سهندووقيّكا له سوچهيه كي دلاً دایان بنی به قوفل کراوی، وه قوفلهکهش له میشکتا ههلیبگره، مهترسه، ئهوانه چیدی زیانیان نییه بوتو، وهلی سهیرکهو ببینه، ببینه که رۆژیک دادی سهر و دڵ خۆشانه، به پهرۆشی و ئاسوودهیی وه، بهدوای کلیله هملگیراوه که دا ده گهرینی، وه هملدهستی به کردنهوهی ئهو سندوقهي، که ناوي سندووقي سهختيه کان بوو، که کردتهوه، چاودێ، ئيدي ئاوان بوونه به يه ک يارچه رۆشنايي، وه تۆش بهسوودي دهبهي بۆ، رێگای تاریکی بێ چرا، دای دەرژێنی بەسەر رێگاکه، ئەوسا وهک دیاریکراوهیه کی همنگاوی وایه، هه کاو همنگاو لهدوای برۆ، دەبىنى گەيشتى بە ئامانجەكەت و كۆتايى رېگاكەت، يارمەتى دەرىشت ھەر ئەو بەربەستانەبوون كە لە پىشتردا يىوەي گرفتار بووبووى، چاودێ، ببینه که سهختیهکان فێریان کردی چوٚن سهرکهوی،کلیلی سەركەوتنت، ھەمان كليلى سندووقى يادگارىيە بە ژانەكانت بوون.

متمانه به خوّ بوون

همنگاو و کرداریکی زور گرنگه و کاریگهره، بو نزیک بوونهوه و گهیشتن به ویست و ئامانجت له ژبان، وه متمانه بهخوبوون، بنهمای سهره کیه بو دروستکردنی کهسایه تبیه کی به هیز، که خولیاو ئاواتی همموو ئینسانیک، ئینسان گهر لهمانا دهرنه چی

وه تهحهددایه، بق ئهوانهی که گوفتیان له بهرانبهرتا ناتوانیت بوو

بینگومان دوای گهیشتنت به ئامانج، ئهمه دهستهبهر دهبی

وه ئهوسا بی ئهوهی ههستت کردبی، سهرچاوهی هیوا و پیشرهوی دهسته یه کی توانا بهرز بوویت، متمانهبهخوّبوون، شانازی کردنه به کرداره کانت، به وشه کانت، به خوودی خوّت

دهی جا کرداری وایی بکه که رووی ئهوه همبی شانازی بهخوّتهوه بکهی، بو ئهوهی کهسایهتییه بهخوّتهوه بکهی، بو ئهوهی کهسایهتییه بههیّزه کهت دروست بکهی.

کاتیک که

ليّوه كانم لهبهرانبهر كهسايهتيت

بي دەنگ لەسەر يەكەوە مانەوە

ئەوە بزانە كە....

به ههزاران وشهی پر له ئاهی قهتییس کراو

له گهروومدا، که دلم به پال پیوه نانهوه، رهوانهی کردوون

خەرىكى پەنگ خواردنەوەن.....

وہلیٰ بہلین بی بہتووندی بیانگرم شیواویہ کہی ناخم

تەنيا لە مەر خاترى

هیشتنهوهی هیمنی و ئارامی روو و رهخسارم.

ئارامبكره

ژیان قورس نییه، تهنیا پیویسته لهسهرت ئارامگربی ژیان کردن بی زهحمه تی ژیانکردنیکی به زایه چووه ژیانیکی پر خوشی دنیاییم بو چییه که لهپری بی ئهوهی هیچم فیرکا، رووی خوی بهرووما زوهرگیری ئیدی بیره حمی دهنوینیی

۔ بەخۆشى خۆي ھەڭمخەڭەتێنى

دونيام ليبكا به بهههشتى له رووى زەمىيىنى

له دواييش لق لق بشكيني هيزي ژياني مني بي يهقيني

ئەوسا دونيا ليم رەشدەبىي و،

ئیدی که کهوه ک چؤن له بنیادهوه فیرنه کرابووم، ههم دیسان فیرنابم، وهلی ئهوجار لهرق فیرنابم، رقی بیره حمی دونیایی

ئەوسا بىرم واى لىدى ببيىرى دونيا خافلاندمى وەلى چاكىش كەواندمى...

وهلی نهی بهنی نادهم گهر له بونیاتهوه به دونیا راهاتبای، ناخوّشیت دیت و ههم دیسان ههستای، له دلّخوّشیدا زاتی دروستکهرت له یادابی و له تهنگی و خراوهییدا به سوپاسگوزاریه وه ههم دیسان یادی

بکهی، ئهوسایه دهبی داوای خوشبهختیت بکهی، ههقته خوشبهخت بی، وهلی تهنیا ئارام گربه..

ئارام ئارام.... له ژیان بروانه ردق مهبه پولا ئاسا که زیانی و جیگای قین بی وه نهرمیش مهبه خاک و خول ئاسا وه نهرمیش مهبه خاک و خول ئاسا ههر چ کهسی ویستی بچیته رووتا و ئازارگهی روّحت بی وه ک داری به! ههزار ساله تهمهندار بی ههم به هیز و ههمیش هیوادهر و سوودبه خش بی! که له هاویندا ئارامگهی کاروانانه و،

له بههاردا جيّي سهيران و جوّللانانه

له پایزدا رازاوهیه

له زستانان به لقه رووتاوه کانیشهوه، به به فری کهوتووی سهر پهلاکانیهوه، دل بهر و دل رفین، جوان جوان لیت دهروانی، وهلی ههر چ ماندوو و خه فه تداره قه ت به شکاو لینی نارووانی، خوی رینادا به خرایه لینی بروانی.

وه ک داربه، له چوار وهرزی ساڵ همر دڵ خوٚشبه

به هیزبه، خو شهویست به وه ک داربه، ههرچهند گهورهتربی به هیزتربه وه ک داربه بهرگهی به فر و باران بگرهو خوراگربه به رووی رهشهبا و زریاندا به هیز و گهوره بمینهوه له چاوی خه لکا ماندوینتییت بشارهوه له ناخی دلتا

ئارام ئارام..... له ژیان بروانه جوانی خوّت دهرخه وه ک گهلاکانی ببیه به سیّبهر بو گشت عالهمی ئارام به نارام به ناخ ئاسوودهبه ههر خوّشبهخت به.

هۆ كىژۆلە

تۆ جوانترىن مەخلوقى دونيايت

تايبهتترين و پر ميهرترين شته کاني دونيا له باوهشي تؤدان

تۆ پاكترىن پىستت ھەيە

دولبەرترىن قۇ و

دووچاوی مهست و

روويه كى گەشاوەي دڵبەرانە.....هتد

تۆ جوانيەكى كەم ويننەت ھەيە

بەلى

كيژۆله ئەمانە تۆ خاوەنيەتى

تۆ تامى دايك بوون دەچێژى

همستى دايكايمتى تايبهت كراوه بۆ تۆي كيژوله

چ ههستیک! وایی لهو ههسته پر ئهزموون و چیزبهخش و ئارامبهخشه

دەزانى چەندە تايبەتە دايك بوونت

به خهندهیه ک له لایهن حهبیبی راستیت، دونیات له یاد ده چی، خهمه کانیشت قل قله به دوای یه کا له گه ڵ خهنده ی مهستیه وه، هه ڵده وه رین، کیژو ڵه تو ده وڵهمهندییت، خو شبه ختی له باوه شتته که دایک بیت، کیژی نازدار، ههندی ک جاریش خو شترین ژبان و کهمتریین ماندووبوون، چوون تو خو شبه ختی و خو شنوودی بابه یت، به ڵیه... وه

قووتابی سهر کهوتووی ژیانتی، چوون لهژیر سایهی دایهی مامو ساتهوه قوتابیت.

هۆ كىژۆله، ئەمانە ھەمووى هى تۆن بۆ تۆن وەلىن لەبىرى نەكەى، ئەمانە ھەمووى نىعمەتى خودان وەلىن ئەزىزم وەك گشت شتى، ئەمانەش نىعمەتىكى سەر زەويىن وە ھەموو شتىكى سەر زەوىش، لەبىرت بى كاتىن

هۆ كىژۆڭە، بۆيە...

بيپاريزه! چونکه دياريه کی خوداييه

وه فهرزیشی مه که، چوون نیعمهتیکی دونیایه.

كه دەزانى كەسى لە ھەڭەيەكى ئالاوه

له بی هیوایی و لیّواری کهوتنیّکی زههمهت و روخان دایه

ژیانی لهمهر ئهو کیشه قورسه، زور نا ههموار بووه

به دوای ئارامی دا ویّله و هدر توّی شک بردوه

ئن دهی وا دهیههوی له باوهشی تؤدا ئارام خهوی لیکهوی

پێويستى پێته

دهی بۆ رەجمی دەكەی، بۆ بى ھىواتر و روخاترى دەكەي

بۆ به وشه روخیننهره کانت، زیاتر تووشی تیاچوون و رو چوونی ده کهی

رقت لێي نهبي و سهرزهنشتي مه که،

نه رمى بنوينه و هيوا له دليدا بچينه

فیری یەقینی بکه،

بۆی بسەلمیننه که دلسوزیت بهرانبهری و تهنهای ناکهی

خۆشبەختى بخەرەوە باوەشى بە كردەوەى ئارەمبەخشىنەوە،

هات بۆلات، ميوانى خودايه

دیاره خودا تۆی پیشان داوه بۆیه شکی بهتۆی دلدهریهوه کردوه

دهسا تۆش دەستى بگره و بىن ھيواى مەكە

سەرەتا ئەوەى پى ببەخشە كە دەيھەويت،

پری بکه له خوشهویستی و گرینگی پیدان

چونکه هۆکارى گەورە و ياڭنەرى هەڭەى مرۆ قەكان،

داخی بی کهسی و ئیهمال کردنه

دهی تۆش خۆشەويستى و گرينگى دانى وهک گوڵ بپرژێنه بەسەروو روويدا

ئەوسا دەست بۆ كێشەكەي ببەو، درێخى مەكە لە چارەكردنى،

پاشانیش ببه به ئارامگهی و خوشبهختی بوی

ئەوسا لەبىرى بېەوە كە چى ھاتە رىخ،

ئەوسا بە زەمىر و ويژدانەوە سەرخە سەرسەرىن و،

به ئارامى خەو بتباتەوە.

ئارام ئارام..... له ژيان بروانه ژيان..

سهختیه کانی بۆت که مده کاته وه ئه گهر فیربی، به میشک بریار بده ی چیدی نه فس و دلت هانت نه ده ن با نه بنه خاوه ن بریار و بریارت بۆ نه ده ن بریاردان به دل ن وه بریاردان به میشک دوو رینگه و هملویستی ئیجگار زور جیاوازن

وه ک ئەوە وايە كە...

كاتيك، لهسهر شاخيك وهستاويت

دلّت پینت دهلّینت، خوّت هملّده ده فریت، توّ ده توانیت بفریت، بفره

وهلی میشکیش که دیته گوفتی، دهلیت نه کهی خوت ههلدهیت، خوت ههلهده دهمریت

مه گهر خوازیارته بمریت؟

دهی کامانه له مهوقفی مان و مردنا راستیان کرد.

وای دهبی چهنده له دلا شیرین بن کهسانیک

كهسانيكي دل ماندوو، وهلي هيوا بهخش و سۆزدهر،

که خوّی پیویستی به هیوای توّبی وهلی دریّخی ناکا له به خشینی هیوا به توّ

که خوّی زوبانی قهتیسکراوی پر گوفت بی وهلی تهنها له خهندهی زیدهتری پی نه کری

نهوه ک ئازارى دللى تۆيشى پى بېرى،

کهسێ که لهمه پ ئازاردا، وا فرمێسک له چاوی دێ، به قاقهیه ک بزری ده کاو، پێت دهبێژێ به حساب توزێکه کهوتو ته ناوێندی چاوێ

گوینت بو ده گری، گهرچی خوشی ویستی دلّی گوینگرینک بی، دهلّی ئارام به گهرچی دلّی خوشی پر ئاه و نالّه بی

پینت دهبیژی تیده په پی هه تا خویشی باوه پی به و گوفته راسته بینی، ئه وه بوت دهدوی بو چاکسازی له دلّتدا وهلی قهت ناخی پر غهمی خویت بو دهرنابری، چوون دهترسی بیزارت بکات و رارایه له وه گویت بوی گرتبی.

خۆشی دەوینی گەرچی خۆی ئومیدیکی به خۆشەویستیهوه نهمایی، گرنگی بۆی گەرچی خۆی له قیمهی ئیهمالکردنی دەستی نزیکانی بی، له دیری دوعا بزر و شاراوه کانی بهردهم خهلکی دایت، که بۆی ههیه ئهودهم ههرله بیرتا شویدیک به ناویهوه نهبی، وهلی ئهو

فیربووه خوشی بوینی بی ئهوه تو بهلاتهوه گرنگ بی، ههتا ئهگهر تویش خوشت بوی ههم دیسان ههمان هه لویستی ههبی، ئهودهم ئهو جوانترینی سهرزهمینی دهبی، بوی ههیه ئهوه دایکت بی دهزانی؟ وهلی پهنگیشه کهسی تربی

گرنگ ئەوەيان نىيە

وهلی گهر تا کهسی ههبی بوّت هاوشیّوهی ئهوه له دونیا و ژینیّت، بهردهوام به له شانازی به دلّیهوه و، تا ههتایه ریّزی بگره، قهدری گهورهیی بزانه و بیبینه، خوّشت بوی، خوّشت بوی ئهگهر چی داواشی لی نهکردبی، وهلی ماندوه و ئهوهیه گشت پیویستی، ئهگهر چی ئهوه خوّشتبی، ئهوه توّبی، کهسی دلّ ماندووی رووگهشاوه، توّبی کهسی خاوهن میهری نهبراوه

وهلي تهنيا و كزى له قهرهبالغي دونيا،

مهترسه ئهی پراو پر له جوانی

دلّت پرکه له ئومیّد، گهرچی بههوّی درز و شکانیشا ههر گولّبارانه و پره له گولّی نهرمی سهودای میهرهبانی

خۆشبهختی و ههر خۆشبهخت به، چوون خودا ئهو کهسهی تۆیه وه ک ئهو کهسه بههه لویستهی که تۆ بووی به کهسی خاوهن رۆحی، که خوداش خۆشهویستت بوو گوناهه ههست به بی خۆشی بکهی، ئهوه خاوهن و ههم مهرههمی برینی جهسته و گیانت، ئهوه خاوهنی بریاره خۆش و ناخۆشه کانت، ئهوه دهرهینهر و ههمیش بینهری شانوی ژیانی پر ئاهت، وهلی د لخوشیشی کردوه به بهشت که خوی بووه به خوشهویستی

ژیانت، خوشبهخت به و خوشی چاوه ریته، چوون به بوونی باوه په ئهو دونیات روشنه و بهههشت چاوه ریته....

> بۆیه ئەزیزم، گەر كەسى لىت بپرسى دلات خۆشە؟ تۆیش به خەندەى جوانتەوە بە تىلەى چاو لىنى بروانەو بە خۆشنوودى جوابى دلتى پى بدەوە

بفهرموو: که خوودا له دلم داههیه، هیچ هو کاریک پالنهر نییه که ناخوش بی، پنی بیژه دلیک که یادی خودای تیدا بسرهوی ههردهم باشترین و جوانترینه کان خاوهنیان دهبی.

شادی له دلایه له دلی پر له موحیببهتی خودایی دایه.

مروّث... له کاتی هه لْچوونیّکی توّقیّنهر و توورهبوونیّکی ناخوازیاری، شت گهلیّک ده فه وتیّنی، وه زوّریّکیش کهم ده کات، وه کوّمه ل گهلیّکیش لهدهست دهدا، نموونه ی زوّر راشکاو و دیاری بهر دیدان:

- گشت جوانی روخساری دهفهوتین.
- وه نیوهی ناونیشانی مرو قایه تیشی لیّی کهم ده کات، وه ک ئهوه ی کانیاویّک وشک بکات.
- وه کهس گهل و خوشهویستان و مهحبووبانیهوه بههوی ئاکاری
 نادروستیهوه بههوی زویریهوه لهدهست دهدات.

ئەوە حەقىقەتىكى دونياييە كە نيازى خراپە، بە كۆمەلىنك داخەوە، كاتى ئەوە ھاتووە، بەلكو كات تىشپەريوە كە جىھان دەست لە توورەيى ھەلگرى، بۆ ئەوەى ژيان ئارام بى، تا دللەكان بى شەكەتى و ماندويتى ئاسوودەبن.

ترس

وشهیه کی کاریگهر بهسهر مروّقایهتی، وه کرداریّکی بی هودهی روخیّنهر

وشهیه ک که مانایه کی قوولّی ههیه، وه کرداریشی قوولّتر، ترس

ئه گهر بینت و بهراوردینکی بچووکی عالهمی بکهین به کورتی، دهبینین که ۷ ملیار کهس له زهوی خهریکی ژیانکردنن، له سهدا ۳۰ی ئه و ژمارهیه، با بلین که توانی بگات به ئامانجی به کردهوهه، وه لهسهدا ۲۰یشی له بواری جیبهجی کردن دان له به کردهوه کردنی ئامانج، وهلی لهسهدا ۵۰ی ئه و ژماره گشتیه وهستاوه، هانگاوی بو پیشهوه نییه مه گهر بو دواوه ی هه بی به هوی چی ترس

ترس له یه ک جینگهیا جینگیری کردوون خهریکه تینکی دهدا

ترس لموهی ناتوانی بگات بموهی که همولّی بو دهدا، ترس لموهی که نموه ک هملّمیه ک له همولّه کهی دا بکا، ترس لموهی رینگای در واری له پیش بی، ترس له دوّران، ترس لمهمر شتی که دهیگمیهنی به ئامانج، تمنانه ترس له نمتوانینی همولّدان

خەرىكە بگا بە ترس و فۆبيا لە ژيان!

ترس ههموو جهستهو دڵي داگرتووه

ئیدی ئهوهنده ی خوّی به ترسه کانهوه سهرقالکردووه، بیرو که و ئامانجه سهره کیه کهی لهبیردا لهدهست داوه، ئیدی ژیانی خوّی به ترس ناساندووه، رینگه ی بو ترس والا کرد بو دهستگرتن بهسهر بوونیدا، با بیّین ئهوانه وریابکهینهوه به چهند گوفتینک، بینگومان گهر ترسی گوینگرتنی نهییت.

پیّتان دهلیّین ههنگاو هیچ ترسی ناوی کهوتنیش ترسی مردنی مهگهر لهدوایه ترسی بوی ؟

سهرهتای ههر مندالیّک خو راکردنی یه کسهری نهبووه، بیّگومان له یه که همنگاو دهستی پیّکردووه، وه بیّگومان دهیان کهوتنیشی ههبووه تهنانه ت جهریش ههبووه قاچیشی زامدار بووه، وهلی نهو منداله نامانجه کهی لهبهرچاو گهوره تر بووه وه کوّلی نهداوه دیسان تاقی کردوّته وه، وه له کوّتاییدا توانی به قاچه کانی بهرهو باوهشی دایه و بابه همنگاو بنیّت، وهلی گهر ترسی ههبا نهیده توانی ههنگاو بنیّ، نهو ههستا به لادانی ترسه کهی بو نهوهی یه کهم سهر کهوتنی له ژیانا بهده ستینی، بو نهوهی بگات به و روّژهی کهده یههوی، وه بهرهو نامانجی گهوره تر و گهوره تر ههنگاو بنی، کهچی تویش خهریکی به ترسه کهت نهو منداله، که نیستا گهوره بوه بیوهستینییت، وهلی گهر بوهستیت نیدی نهو ده گات به وهی دهیهه وی یه کهم به پی روّشتنی مندالی، به لادانی، ترسی...

گەر ترس لە ھزرت دەربكەي ئىدى راستەوخۆ ھەنگاو دەنىيىت دەرۆپت بەرەو لوتكە، وە بېگومان دەكەوپت چوون رېگاكانت تىۋن و سهختن، گرنگ كۆڭنەدەيت، برۆ بەرەو لوتكەكە و ترسەكەت ئيهمال بکه وهک چۆن ماموستایت له ئیهمال کردنی مروقه کان، ئیدی که گمیشتیت به ئامانج، ئهوسا بۆت دەردەكهویت كه چهنده كاتت كوشت به شتیکی روخینهری بیمانا، ترس بی مانایه چوونکه وا بیر ده کهیتهوه که ناتوانی بگهیت بهوانهی که هاو ئامانجت بوون وتیایدا سهرکهتوو بوون، ئهی مه گهر ئهوان به پهرهشووت گهیشتنه سهرلوتکه که، بینگومان ئەوانىش لە يەك ھەنگاوى سەرەتايى و سەرەكى دەستيان پېكردووه وە گەر چاودىپى ئەوانەي لە لوتكەن دڵ خۆشن ئەمەش ماناي ئەوەپە ههولاه کانیان سهرکهوتوو بووه و چیژیشیان له سهختیه کاندا بینی وه چوون تا ده گهی به لوتکهی چیا چهندین دیمهنی جوان دهبینی، دهی کهواته تەنھا ترست فريبده بە دل خۆشىيەرە ھەنگاوى سەرەتا و تاكۆتايىش بنى، تا چێژ له ئامانجه کهت ببيني، وه بزانه هيچ شتێکي خوٚش له دونيادا بی زەحمەتى ناگا بە تۆ، كەس نايداتە دەستى تۆ، دەببى ھەولمى بۆ بدهی و رهنجی بو بدهی تا بگات بهدهستی تو، ترست فریده، لهوانهیه ئامانجه كهت لهوه گرنگتر بين كه بهخهيالندا دي و مهزهندهت كردووه له هزرتا، ژیان پیویستی پیته، ئیمه پیویستمان پیته، ترست بشکینه بگه به لوتکه و ههموان دڵخۆشکه و به ئامانجهکهت ژیان ئاسانتر بکه و دەرگايەكى ترى خۆشبەختى بە رووى خۆت و كۆمەلدا بكەوە و والاي بکه، تاههتایهش ترس له ژورنکدا قهتیس بکه و دهرگای بهروودا تا ههتا

قه پات بکه، ترس به شینک نییه له سه رکهوتن، وهلی گهر هه ته ته نیا ته رکی بکه، سه رکهوتووبیت ئه زیزم.

ژیان به تمباییهوه جوانه

لهوانهیه گهل جاری ئهو پهیڤانهت بهر دیده کهوتبی، وه دهیان جاریش بهر گویتا کهوتبی، وهلی هیچ کات به بیری ئهوهوه ماوی؟ هیچ ههبووه بچیه ناوه و کی بابهته که و بتههوی بهتهواوی لیّی حالّی ببی، پیویسته وات کردبی، گهر چی نهشتکردووه.

ژیان به تهباییهوه جوانه

یانی: گهرچی هاوسیکهت غهیری دینی توّیه، وهلی نهرمی بنویّنی و ئهرکی هاوسیّیهتیت بهجی بگهیهنی.

یانی: ئهگهر چی هاورپنگهت له خانهوادهیه کی ئاسایی و کهم پارهیه، وهلی به کهم لینی نهروانی و له قسه خوشه کانتانا بی بهشی نه کهی.

یانی: ئه گهر بیتوو تهنانهت رهش پیستیکت بینیی، به چاوی کهمیتی مروق بوونیشیهوه سهیری نه کهیت.

یانی: ئهگهر هاتوو تاکیکی ژیانی موحتاج به ولاتی تو بوو که مافی خویهتی له کوینی ژیان بوی ئاسانی بنویننی بژی، به غهرییب و چهوساوهی لینی نهروانی.

یانی: سوکایهتی به زمانی کهس نه کهیت.

یانی: گهر کهسینکی کهمئهندامت بهر چاوان کهوت، به جوری لیمی مهنوره، ههست به کهموکورتی خوری بکا، به لکو به چهند گوفتینک له گه لیا د لخوشتر و پر هیواتری بکه.

ئه گهر به لای پیر و بهتهمهندا رو شتویکدا تیپه ری، وهستانیک بکه و به سهلامیک گهورهیی و ریز بنوینه و به گوفتی خوش و روناکهوه له گهلی بدوی و هیوای باشی بو بخوازه، ئهدهمه و دواتر بکهوه رینی خوت و ئیشی خت بکه.

یانی: مندالیّک خهنده یه کی بو کردی، پهپووله ئاسا لیّی بروانی ههست به پاکی و ساده یی بکه ی و، قهیچیه کا به دیداری مندالیشته وه دوو بوکه له ی له که لیا هه لبگره و توزیّکیش کایه ی له گهل بکه! ئهوانه و زیاترییش له هیّز و تواناو که سایه تی و جورئه تت که م ناکا به لکو زیاتر و باشتری ده کا.

تهبایی یانی دلسوز بوون له گهل دایکا، ریز له گهل باوکت، خوش ویستن له گهل خوشکوله کهت، وه یارمهتیش بهرهو براکهت. دلسوزی و ریز و خوشویستن و یارمهتیش، له گهل هاوسهری جوان و پراوپر له موحیببهتدا.

ژیان به تهباییهوه جوانه!

یانی.... ئه گهر چی چینوتویّژی جیاواز له گهڵتدا بژی، گرنگ تۆ به جیا لیّی نهروانی.

چەندە لە چاوان خراين و لە دلا گرانن، كەساننك كە ژيان بە یه کهی گهورهیی کهسانیک و بچووکی کهسانیک دهروانن، له ژیاندا خۆيان به يێگهى يهكهم دادەنێن، گهرچى واش نيين، ئهوانهى به قسه رەق و ناخۆشەكانيان دڵى ھەزاران مرۆڤ تەنگ دەكەن، بى دەستىينشخەرى و داواي لېبوردەيى،گەرچى ھەڭەن، ئەوانەي لەدەست نه خوّشی و نائاسوودهیی گیان و دهروونیان زیاتر پهلاماری دهورویهر دهدهن و سهبهبي بين سهروبهر دهدوزنهوه له ياليدا، وهلين ئهوان تهنيا نهخو شن، وه دەشنالىنن بە دەستىا، نەخۆشى ھەستى خۆ بە گەورە زانى،ئەگەرچى، خۆپشیان نغرۆي تاریکي و خۆبهکهم زانینن که هۆکاره و یاڭنهریکي باشیشه بۆ درووست بوونی كەساپەتپەكى ناخ رووخاوي خۆ زالگەرى خۆ گەورەزان، چوون خۆى دەناسىي و رقىي لە خۆيەتىي و ھۆكارى تەنيايىشى ھەر خۆيەتى، وەلىي تا بە زاڭبوونى خۆي بەسەر كەسانى دەورووبەرا بەردەوامى ھەمان كار بىي، ھەر بىكەس و تەنيا و نائارام دەبىي، خۆت به زیاتر مهزانه و گوفتی من زیاترم مهنویّنه، بهوه بچووک دهبی، ئەوەي گەورەپت دەداتە چاو ئەوەنىيە بەڭكوو خۆ بە يەكسان زانين و گوفتی بچووکی ئیروهم گهورهکهره و دروستکردنی فره ریزیه، ئارام به ئەزىزم، ھەمووان لە گلەوە دروست بووين كە خودا ھەللى بۋارد تا لە رۆحى خۆى يېببهخشى، ھەمووان يەكسانين لەلاى زاتى حاكمى گهورهی گهردوونی، مهگهر به تهقوا مهزنتر و بهرز پلهتر ببی، دهی كهوايه ببينهوه ريز بنوينه، خوشهويست به له دلان به كردهوهي جوان،

خوداش له خوّت رازی بکه به یهقین و تهقوا بوّ ئهو، باوه پ گهورهیی ئهوبکه.

دانا و نادان

چهنده جییاوازن له یه کدیهوه له ژیاندا، دوو که س، یه کی دانا و یه کی نادان. نادانه هه له تیگه شتووی دونیایی، بی مهعریفی بی بیری له ژیان روان، بی بیرانه بریاردهری روالهت، نادان، غافلی دونیایی بی بهها و کاتکوژیکی به توانا، هه له روشتوی کویری ریگای راست نه دیو.

چی بووه ئهزیزم، له سهردهمیّکدا، که ههر ههنگاویّک، ههر کات و ساتیّک، لهگهل دینگی ههر چرکهیهیه کی دهمژمیّریّ، توانات ههیه زانیاری کوّکهیتهوه و دهربارهی عیلمیّکی سوودخواز بزانی، شتگهلی نوی فیّرببی که دهرتخات له تهنگهبهرهی ژیان، که ههر کهسی ئهوانه ئهنجام دهدات دانای پی دهوتریّت.

تۆی نادانیش بی بیرتر بهدهست ژیان دهنالیّنی ئهسلّهن له بیری ئهوهدانی خوّت رزگار بکهی، لهمه چی ئهزیزم، کاتت به هیچهوه به فیرو دهدهیت، ئهم ههموو ساته بهنرخه چیت ده کرد، چیت ده کرد، چی باشت ده گوفت، چ کرداری گرنگت به به په دا کرد؟

هيچ

بهردهوام به، ههر هیچ دهبیت، جگه له نادانی هیچیتر نیت، پهله که و بهرپی کهوه بهرهو کانیاوی عیلم و زانیاری، به پاکردنهوه بهرهو دانایی پاکه، ژیانت خوشبوی و بهبیری جوانهوه خوشتری بکه..

ئىشىنى ئىشىنى ئىشىنى ئىشىنى ئىشىنى ئىلىنى ئ

لیّبوردهبه بهرانبهر ههلّه کردوان، ههرچی بی ههلّهی ژین تاریک کردن و روخیّنهری کهسی لیّدهرچی، ئهوهی تری ببهخشه، گهورهیی بنویّنه و لیّیان خوشبه، بو ئهوهنا خهمی ئهوانت له دلّا بی، بو ئهوهش نا که ههلی تریان بدهیتی، نا بو تیّکهل بوونهوه و هاتنهوهی دووباره کی ژیانت، بو ئارام ژیانی ئهوان نا، تهنها لهبهر خودی خوّت، چوون گهر وا نه کهی، ئیدی بی متمانهیی دهست بهسهر میشکت ده گری و، ترس به دلّت بو رووخاندنی خود کهسی خوّت، بی هیّز و رق ل هدل و نائارامی دروست رووخاندنی خود کهسی خوّت، بی هیّز و رق ل هدل و نائارامی دروست دهبی له کهسایه تییتدا، ده ی خوّ خرابی خوّت گهره ک نییه، وایه؟

دهی جا وایه، گهورهیی بنوینه، بهزهیی برژینه به رووی خوتاو، لینبووردهیی بده رووی ههله خوازان، تا ئاسوودهیی گیان له ژیانتا بگرینتهوه، خونچه کانی دلّت دانه دانه بکرینهوه، چیمهنی جوانی ژیانت روو له زیادی بی و ژیانی پرجوانت ئارام تر بین، دلّ ئاسووده بهختهوهر بی ئهزیزه کهم.

ئەوەى گەورەت دەكات تەمەنت نىيە، ئازارى مەوداى تەمەنتە، ئەزموونى تەمەنتە، وە ئەوەى بەھێزيشت دەكات ژيان نىيە، تاقىكردنەوەكانى ژيانە! روداوە سەختيەكانى ژيانە، چوون لێرەدا بيزانە كە.....

چەندان بەتەمەن ھەن، وەلىي گەورە نىن، چوون ئەزموون نەكراون.

وه گشت عالهمی ده ژی، وهلی گشتمان به هیز نین، چوون هیشتا تاقی نه کراونه تهوه. گهر ههست به سه ختی ده که ی له ژیانت، ئه وا ئه تو به دبه خت نیت، ئه تو به راستی خوشبه ختی.

دلّیک به یادی خودا نارام نهبیّتهوه، دهی جا سهد کهرهته نهو دلّه زیادهیه له جهستهت.

الا بذكر الله تطمئن القلوب...♡

ئەزىزم برپار نەبوو بخەوى بەديار كتێبەكەمەو،، مەگەر لەيلايەى بى ئاگاكەرم چريو،، برپاربوو كەڵكى وەرگرى! برپاربوو دەست لەدەست بە بەرپەچى خۆمانەو،، كە ئارام روانىنە بەر بەرووى ژيان رابوەستىن، من خەربكم وەئاگات بىنم و چاوت بكەمەو، بەرووى ژيانى دونيادا، لەيلايە ناچرم تا خەو بتباتەو، وايە؟

دهی، سستیت وهلانی و پهره مهژمیره تا بزانی چهنیکت بریوه و چهنت ماوه، خو تو پلهی پیوانهیی ناشکینی، تهنیا وهناگابه و سهرنجت بدهوه به من و وشه و پهیامه کانم!....

خەرىكى بزە دەكەي، چى بوو؟

بزهی جوان...

ئەوە مەبەستم بوو ئەزىزم

ههموو شتي به وزهوه تامي زياتره، وايه؟

دهی دهست پیده کهینهوه گهر وزهت پهیدا کردهوه، به ئیزنی خودا...

دڵێکی ماندوو، مێشکێکی بێ خهمی خهوتوو

وه ک ئهوه ی ده لمین دهستی برسی لهسهر سکی تیره.. یا.. کی کردی، کی خواردنی...

تا رادهیه ک ههر کامهیان رویه کی لیکچوویان ههیه له ههر یه ک لایه کی مهبهستی دهستهواژهی سهرهوه، وهلی وه ک ئهوهی بمانهوی که مينشک سدرېخهين بهسهر دڵ، وهلين مروٚڤ پيٽويستي تهواو سهرهکي به ههردولايانه، بۆ بهردەوامبوونى له ژيان، وەلىي لەھەر ھەلوپستيك میّشک ماندووه و، دلّ خاوهنداره، میّشک بیر ده کاتهوه و ستریّسی همیه، ئينسان دهڵين: دڵم تهنگه. ميٚشک تهواوي بيرو کهيه کي باشي رينک خستووه. ئينسان دهڵێ: دڵم يێي وتم ئهوه بكه، مێشكه به بيركردنهوه تهواو خوّى هو گري كهسي دهكا، كهچي ههر دڵ به دهستهواژه دادهنرینت بن عاشق بوون. میشک ماندووه، دل شویننی ده گری و ده گوتری دلم بهرگری نهما و بیزارم. میشکه ههستی گریان دهرژینیته بینایی، کهچی پهیڤی دڵ به کار هینراوه، دڵم پر بووه. گهرچی میشکه بهبیری کهسیک دی و بیری ده کا، کهچی گوتراوه دلم داوای ئهوه ده كا. بۆچى ناگوترى مىشك؟ لەكاتىك... دل ماندووه و مىشكىش بي خهم خهوتووه، حهتمهن دهستي برسي لهسهر سكي تيره...

تیبینی: تهنها رای کهسییه، بیگومان مروّف پیویستی به ههردوو ئهندامه تا بتوانی بی کیشه و به تهواوی توانای ژیانکردنی ههبی..

هۆكارى دروست بوونى تارىكى مالەكەت خۆتىت

مالله کهت تاریکه، پهرده کان داخراون، چراکان کوژاونه ته وی تاریکییه، نه وه نده ی خوت به بینهیوایی نه و تاریکیه وه سه رگه رم کردووه، له بیری چاره سه رکردنی دابای نیستا مالله که ته پر له نوور بوو.

ئیمه ی ئینسانه کان واین، جیا لهوه ی توانای سهبر گرتنمان کهمه، نه فره ت له هو کاری کیشه کان ده کهین و تهواو، دهست بو چارهسه ر نابهین، خوّت هو کاری تاریکایی ماله کهتیت، خوّت! ده نا هه لگیرساندنی چرایه ک چارهسه ره، ده به خودا پهرده کانت بکردایه وه به س بوو، وه لی ته نیا خوّت خهریکی ئه وه کرد که هاته پیشت و پینی سهر گهرم بووی، جیا لهوه ش نه فره ت لهبه رانبه ر دروست کرد، که چی چاره ی ئهوه نده بوو، ته نها داگیرساندن و کردنه وه. دوو کرداری زوّر ساده، ئه گهر رق داینه گرتبای ئهوده م زووتر وه ختی ده تکردن ئه و رینگه چارانه، ره مزی هه موو کیشه و ناره حه تی ئینسانه کان ئاوایه، ئهوه نده ی نه فره ت له کیشه که ده کهن، ئهوه نده سهبر گرنین و ده ست بو چاره سهریی نابه ن، سهبر گرتنیش یاسای خوّی همیه، سهبر گرتنی جوان له ئارامی و گهران به دوای چاره سهر دایه.

ئارام ئارام..... له ژیان بروانه دلان دلان دلان

دله كان، دله ماندوه كان

دڵه پر له خهسرهته کان.

حەسرەتى دوورى، حەسرەتى خۆشەويستى،

دله بي هيواكان و هيوا براوهكاني دنيا

دله نهخوش و بي چارهکان

دله مال هه ژاره کان،

دله زهنگین خاوهن و هدمیشه غدمباره کان،

دله بچوکی مندالان و گهورهیی گهورهکان،

داو و دەرمانيان،

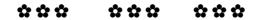
قورئان و بەس....

تهبیب و چاردیدهیان، نووسهری قورئان،

خالق و پهزدان....

ر وو لهوی بکه و دهردی کوشنده دلّی ماندووتی پیبلّی و دهرمانی وهرگره، له دهرمانخانه ی گهردوونی قورئان، قهت بی هیوا نهبی له ریان، له یادت بی چهندت کیشه ههبی، ناره حهتیت ههرچهنیک بی،

دلّی بچووکت چهنده بی ئوقره و ماندوو بی، خوا ههیه و ههر بوّتوش یاریدهی باش دهبی.

هەندى هەوڭدان ناوبراون بە ھەوڭدانىكى بى ھودە

جا ئه گهر خهونه کهت بع خهتا و گوناهیش بع...

بۆچى؟

بی ناگایه لهوه ی که خودایه ک ههیه، که ده گهیه نیّت بهوه ی که سهرده مانیّک به ههولادانیّکی بی هوده ناوده برا؟ وشه کانت بو شتیّک به کاربهیّنه که بوّی بگونجی، ئاگاداریش به!!،خودایه ک ههیه گهر ئاواتت تا بنی ده ریا روّ چووبی، ئهو دهستی پیّی ده گاو، ده ریده همیّنی و به پاکی ده یخاته وه ناو دهسته کانت... خودا یوسفی ناوداری گهیانده وه باوکی، که ولاتانیّک لیّک دوور بوون، ئیدی به دیهیّنانی خهونیّک چیه؟

ههندی کات واز هیّنان و دهستهبهردار بوون باشتره و ریّگهچارهی خۆشبەختىتە! بۆ نموونە كاتىك تۆ شەيداى شتىكىت، يان كەسىكىت، ئيدي وا بير ده كهيتهوه تو ييويستت بهو شته يان كهسه ههيه، بو بهردهوام بوونت له ژیان! وه ئهو له خودا داوا ده کهیت، ههر داوای ده کهیت و خەبەرىش نىيە، بىغ ئۆقرە دەببى و توورە دەبى، نارەزايبى دەردەبرى، دەي ئاخر چۆن دەبىي خودا نەمداتى، دەى من پيويستىم پييەتى، بىي ئاگاى لهوهی که خهبهر و باسیکی زور خراب و به بهلای لیت دوورخستهوه که ئەوەي ينت نەداوە، دەي بۆت دەردەكەونت دواتر، كە ھەر شتنك كە خودا ئيزني لهسهر بين ههر ئهوهيه، چوون خودايه چارهنووس ديتي تۆ، نه ک خوّت، دیاره ئاوا بوّتوّ باشتره، وه ک لموهی همتبی، داوات ده کرد و دەت وت ئەوەم دەوى، ئەوە ھى منە. دەي چى، لەوانەيە ئەوشتەي تۆ داوات ده کرد، وه به شیاوی خوّتت دهزانی، همر لهسمرهتاوه هی توّو قىسمەتى تۆ نەبورىي، دەي لەرانەيە ئەگەر بەدەستىشت گەيشتبا،كى دەزانىخ، لەوانەيە ببا بە رەمزى نارەحەتى و نەھامەتى پەشيمانى، خودا عاليمه، عالمي تۆشه بۆيه ناتداتي.

له گهل بریاره کانی نهودا دل خوشبه و رهزامهند به، چوون نهوانه ی که بهراستی هی تون و خودا بوی داناوی، بی شک به جوانتر و باشتره، لهوه ی که خوازیارته، تهنیا چاودی و خوراگریکی پر مانا به، خودا نهوه ی باشترینه دهیدا بهتو، که بهههشته، گهر بهمهرجی تهقواداربی.

هدرگیز ئاوات به شتی مهخوازه که خاوهنداره و هی تو نییه، چوون لهوانهیه ئهو بهو پهری رازهوه داوهی له پهروهرینی کردبی، دهی چون خودا لیی بستینیتهوه و بیدا بهتو.

هێز به عيززهته نهک ماسولکه

له کونه زومانهوه بهر گوی و دیدان ده کهوی، که چهندان ئافرهت له ژیر فشاری لیدان و ئازار دانی هاوسهره کانیان یان براکانیان یان باوکانیانن، ئیدی له ههر پهیوهندیه ک دایی، ئافره بووه به سهرچاوه بو تاقیکردنهوه یه هیزی ماسولکهیان، لیدان و کوتان ده کهن به پهمزی پیاوه تیان، ئازاردان و ئهشکه نجه ی ئافره تان به حه ق ده زانن و گهر پیاوی ههبا له هاوسهر یا خوشک یا کچه کهی نه دابا، ئه وسا به ناپیاو و بچووک هیز ناوده برا.

بق مه گهر ليدان پياوهتيه؟

بۆ مەگەر ئازاردانى ئافرەتان ماناى ھەبوونى ھێزى ماسولكەييەكى باشە؟

بۆ مەگەر ئافرەت دار و بەرد و بالىفكەى بۆكسىننە، تا ھىزتى پى تاقى بكەيتەوە؟

شتی میزاجت تیک بدا، یه کسهر کوتانی هاوسهر، لیدان و سهرتاپای لهش شکاندن، دهی پیاوه تیت لهبهر چاوان به چی، بهوه؟ شهرم لهخوّت بکه گهر بهوهوه به پیاو و نه جیبزاده و به هیز ناسراوی چوون، هیز به عیززه تی نه فسه نه ک ماسولکه، وه پیاو بوونیش به مانایه نه ک قیافه و روخسار و جهسته.. به عیززه ته، یانی به شکوّو ریز و کهسایه تییه، به گهوره یی له گوفتار و جوانی له روّشتن و پاکی له

مرو قبوونی حمقیقی، یانی همبوونی که سایه تیه کی هاوسه نگی له سه ره خو و بیر فراوان و پر مه عریفه تی، وه پیاو بوونیش به مانا، یانی پاریزهر و شکو پاریز و خوشه ویست و به غیره ت و به عیززه ت. پیاوبه و له مانا ده رمه چون وه به هیزبه و له ئازار دانیش وه ده ربچون.

گهرچی دلم غهمی زوره و نیازمه بوتی دهربرم، وهلی دلم ئهوهنده قوول بردویتی همتا خویشم بی ناگام له هوکاری، تهنیا همستی پیده کهم، ئهگهرچی.... همستیش پیناسهی نییه و بمتاله و نه کراوه.

ئه گهر چی حالات خراپه ئهزیزم، وهلی دهستهی ژیانت قهت له یاد نه کهی چرکه ساتی، بچو لای یهزدان، باسکه ژیانت، بیژه من تهنیام، له دونیای دهستت، ئهی پهناگهی دلّ، ههر توّم مهبهسته، توّ بوویت به کهسم له ژیانی تهنیام، وهفیرت کردم چوّن ببمه فریام.

بی هیوا مهبه، هیوا براو بی یهزدانه، تق که مال و حالت یهزدانه، حمقت تهنیا ژیانی پر و ئاوهدانه، لهگهل ئهودا ئاسودهبه، خودام مهبهسته، خودانی تقرم مهبهسته.

داهاتووت پهیوهست مهکه به رابردووت، تهنی پهیوهستی بکه به ئیستا و بهس

قهرار نییه داهاتوو له سهر رابردوو بنیات بنری، گرنگ ئیستایه، ههرچ له ژیانی پیشتریت هاتبیته کایهوه، دهنگوباسی ناگا به داهاتوو، وهلی گرنگ ئیستای تویه، گرنگه ئیستا چ دیته کایهوه، چوون بو ئهوهی دونیات لهسهر رابردوو وه کار نهخهی، پیویسته ئیستات روشن و گونجاو به داهاتوو بکهی، رابردوو بو داهاتوو دووره، گهر بریاربی زیانی به داهاتوو بگات، خهتا له ئیستاته، ئیستا له سبهی نزیکه نه ک دوینی، راسته؟

وهلی خوتخوته و نهبی، چ له گوریدا نییه تا ئهو دهمهی ئیستا، گهر دهست و بردی بکهی له خزمهت داهاتوو، له دوو چووان مهچوو، پوودانیشی گهر بهدهست خوّت بووبی، چاک بوون و وهخاسبوونهوهی به دهست و بستی تو نابی، ئارامبه و ئیستا له ههولی باشترکردنی داهاتووت به، نهک له خهمی رابردوو رهق به، دونیات بنیات بنی لهسهر ئیستات به مهرجی باشی بچینی تا باشی بوّت دهربی، وه له رابردووش گهری، به باشکردنی ئیستات، ئهوی وهلا دهچی، دونیا روّشن دهبی گهر بریاربدهی روّشنی ببینی...

ژیان سهخت مه که و برو پیشی، دونیا ۳ همنگاوه...

رابردوو، ئیستا، داهاتوو، ژیان بو داهاتووه، وهلی لهسهر ئیستا داری چاندووه، رابردووش گهر دلتهنگی و غهماویر بی، بیدهنگی بکه، به

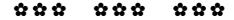
مەستى جوانى ئىستات، بۆ باشى داھاتووت، ژیان ھەر ئەوەندەيە، وەلىن ئەوەندەش گرنگە.

لمسمر همرشتیک که بهسمرت دی له دونیا دا،

بلنى الحمدلله

بهسینهی فراوانهوه، به ههموو ئهوشتانه رازی به که خودا دهینیریته ژیانتهوه، ئهوه و ئهوهی تر و، ههمووی تیدهپهری، دونیا کیشه بارانه، خودا بهیه ک نیعمهتی جوانی تهنگ دیدی تو،که ئینسان له دونیادا به کیشهو به لا ناوی دهبا، له به لای راستهقینهی دونیایی دهست بو پاراستنت دهبا.

مروّف که له دونیای خوّی ده روانی به تاقی ته نیا، ئیدی وا ده چهسپینی له هزریدا که ئه وه ی خه می هه یه به س خوّیه تی، ئه وه ی ناره حه ته و نائاسووده یه، ته نی خوّیه تی. ته نگه به ری دونیا هه ر له شانی ئه و دا ئالا وه، بی بیر کردنه وه و دیتنی ئه وانی دی، وه های روانی، ئیدی به س ئه و ژیانی ناخو شه و ته واو، به رگه ش ناگری، بریاری له سه رژیانی خوّی ره و ازانی که ئه و ژیانی ناخو شه و ته واو، ئه زیزم ئیمه شه ین له دونیا دا که به کیشه دالده دراوین، ته نی توّزی سه برگره، ئیره دونیایه. به س توّیشی لینیت تا به س توّ خه م و ئازارت هه بی، خوّ ده بی ئه وانی تر به مه هه شت ژیان بکه ن؟

بیشیزانه نهوه ی نهتو به غهم له میشکتدا هیشتوته ته وه الهوانه یه نهسله نه گرفت نه بی نه نه سله نه الهوانه یه حیکمه تیکی خوایی بی و نیعمه ته که شی بوی هه یه پاراستنت بی له گرفتی پاسته قینه ی دونیای بی زهمیر! جا، بویه نه زیزم چاک بروانه و وریابه وه، هاوسه رت له گهلت خراپه، تو حه قی نه وه تنیه خوت بکوژی، نه وه تا ناسیا، هاوسه ره که ی فیرعه ون بوو په مزی خراپه کاری سه رزمین، که چی نه ک بیری خو فیرعه ون بوو په مزی خراپه کاری سه رزمین، که چی نه ک بیری خو ناوی به به رز پاگرت، هاوسه ره که ته وه وه پیغه مبه رناوی به به رز پاگرت، هاوسه ره که ته به ماله که شت ده رکراوی؟ گه رچی ناده م له به هه شت ده رکرا، تو ته نی له ماله که شت ده رکراوی؟ گه رچی دوای هاتنی بو سه رزوی، کوره کانی یه که دیان کوشت، نازاری وه ها له خو تدا شک ده به ی که که مته رخه می ده که ی له لایه نازدار هه ولی کوشتنی درا، له خیزانه که ته وه ، ده ره ه وه به تی خو پوسفی نازدار هه ولی کوشتنی درا، له

لایهن ۱۱ براوه، دەردى دوورى و لەدەست دانى عەزیزانت دەكیشى؟ خۆ ياعقوبي نهبي، به لهدهست داني بابي ئيسحاقي نهبي، وهياشانيش، خۆشەوپستترین هاوسەرى وه مەرگى بىنى، ياشانىش خوشكى نازدارى، له ئهخیریش به دەردى دوورى يوسف دیدهى وه کزى هاتن، کهچى خۆراگریش ماوه، بهبی دیدهیش، داودی نهبی ههموو شتیکی له دونیادا له دەستدا، تۆ چىت لەدەست دا؟ ژيان بۆ تۆ دروست نەكراوە تەنيا، تا تەنيا عەزاب بۆ تۆ بى، خۆشەويسترىنەكانى خوداش، نەبيەكان سەخت ژیاون، زیاتر و پر ژانتر لهوهی بهسهر تؤی بهندهدا دین و هاتوون، کهچی سەيركە ئەوە حيكمەت بووە و نيعمەتەكەشى بەھەشت بووە بۆ خۆراگران، تەنىي سەبرگرەو يەقىندار بە، يەقىن شەرتە بۆ دونياي ير لە نەھامەتى، باوەر گرنگە بۆ بەردەوام بوون، بۆيە ئەزىزم، دەست ھەلگرە لەو تهنگهبهرهی که لهناختا دروستت کردووه بهرانبهر به ژیان و ئاسووده بژی له گیز الوکی دونیا، به یارمهتی خودا و به یهقین و باوهربوون بهخودا، بی خهم و بی بیرکردنهوهی تهنگه ژینیهوه، ئارام ژیانی خوت بکه و تهنی رازی خودات مهبهستبی و ههموو شتی ناو مهنی به غهم، با نهبی به رەمزى نارەزايى له چاوى دونياو، پشتيوانى لهگەڵ خوداى خۆتا و به بوونی باوه ری پاریزه رانی، سه رکهوتنت نزیکه و ژیانت ئاسودهتر و پر له جواني تر.

قورئان

باشترین کتیبی ئهوسالم، پارسالم، گشت ساله کانم، تا کوتا سالم، ئیلهامی بههره و کردهوهی چاکهم، ئیلهامی بههره و کردهوهی چاکهم، کتیبی خوشهویستم، قورئانی نهخشین و جوانم.

مه گهر برپیاره ئهو خانووه ی که که سی جیی ده هیلی، هه له ی خانووه که بی، له وانه شه خاوه ن مال دلی پیوه ی نه بووبی، بو برپیاره خانویه ک چول و هول و که سی تیدا نه بی، ئیللا شهرته خیوی رقی تیدابی؟ خو رهنگه له سهره تاوه ئه وه نده جوان بووبی، خه لک بوی نه چووبی به تال بووبی، وه له پاشانیش که در کی به چولی خانوه که برد ئیدی به پالیدا نه چووبی و برپیاری خیو و رق و جنو که ی له سهر درابی، له وانه یه ئه و خانوه ئه وه نده جوان بی، که چوویه ناوی، هه ست بکه ی له تو زیاتر دینی، وه لی نایزانیت، مه رج نییه خانویه ک چول بی، ئیللا خه راوه بی، مه یکه به قیاسی عاله م، ئه زیزم.

ئامانج و ژیان

له ههر چرکهساتیکی تهمهنت، له ههر پی ههنگاویک، له ههر جولانهوهیه ک، تو پیویسته ئامانجه کهت لهبهرچاو بین، وه به ئاکار گونجاوی دهرههق بهئامانجه کهت، پیویسته ههنگاوه کانت رینکخهیت، بی ئهوه که ئاماده یی بی ههنگاوه کانی دواتر و پاشتر و پاشتر، پیویسته ئامانجینک بوونی هه بی له ژیانت، تا رینگایه کی دیاریکراوی بی پهنا و پیچه، دوور له بی سهروبهری بگریه بهری، تو پیویستته، فهرزه بی که ئامانج بوونی هه بی له ژیانت، تا وجوودی ژیان له دونیات هه بی، وه له گوفت و مانای ژیان تیبگهیت، ژیان واتا ههولدان له پیناو چاککردنه وه ی ههانه مههه کی دونیا و عاله م، وه ئامانجی راسته قینه، خوشی گشت دونیای مهبهسته، تا خوی له ژیانی ئه و دونیا و ئه م دونیایه دا، ئاسوده.... ژیانیک دروست بکات، ئه وه ش ته نیا ئارام روانینی دونیای پیویسته، هم له مهر له مه ره نامان بروانه هی دونیا، له به ره نامان بروانه هی دونیا، له ژیان بروانه هی

له دلت شونننک دروست بکه به ناوی باخچه، وه خونچه گولنکی ناسک و جوانی بۆنخۆش لەو باخەدا بچینه، دلت بکه به سەرچاوەي ئوميّدت لهگهڵ گهشهيێداني گوڵي چكۆله، له باخي چكۆڵهدا، هيوا برژینه بهسهری، دهم دهم به یادخستنهوهی ئهو ناسکه گوله که لهدلت، به موحیببه ته وه پهروهردهی ده کهی، وهره دهری له جهنجاللی دونیاو، با بۆنى خۆشى بەخەيالا بتباتەوە، وردە وردە، گوڵ چەكەرە دەكا و گەشەدەكات، باخىش ئىدى جنى گولانى نابىنتەوە، ناچار وەبەر فراوانى دەدا بەرۆحت، گولان گەورە بوون، ليْگەرى با زۆربن، با گەورەبن، لێگەرێ ھەتا با بۆنى خۆشى ئىدى، لە جەستەشت جێى نەمێنێ و وەدەر كمويّ، ئيدي باخي دلّت دونيايي گرتمو هو گولّي چكۆلەش، گمورەبووه و ژیانی پر کردو ته و و رازاوهی کردووه به سیمای جوانیت، دونیای بوّن خۆش كرد له همناسمت، سميركه ئوميّد چەندە گەورە و ئاسان كردەيه، به بهخیوکردنی باخیکی بچووک له دلّت، دونیات بوو به باخچهیهکی گەورە.

ساتیک لهو وهختهساتانهی که تیدا ژیاون، پرسیاریکی تا رادهیه ک نه فسووناوی به ریککهوت کهوته پیشم، که دوو هه لبژاردهی تهواو مه حال بوون، لهو بارودو خهی ئیستا دا، خواستی ویستی تو کامانه دهبوو؟

- 1. دوو بالت ههبا، بفریبایت، دوورکهویتهوه لهوانهی که ئیستا روودهدهن؟
- 2. یا زیره کیه کیه کی له رادهبهدهر، که توانای چارهسهرکردنی کیشه کانی ههبیّت؟

وه ک ئهوه ی به پاستی له نیوان ئه و دوو بر ارده یه دابم، به جوی ری سه رنجم خستبووه سه ری به بیرووریایه وه بیرم لینی ده کرده وه ، بینگومان دلم بولای بالله کان پای ده کیشام، به لام بیرم وابوو، که ئه وه ترسنو کانهیه، به لام بیرم وابوو، که ئه وه ترسنو کانهیه که ته نیا خومی لی پزگار بکه م، وه ک خودزینه وه و خوپه رستی و هه لاتنیک، ده هاتنه پیش چاوم، ئه وه م بوخوم قبوول نه ده بور، خو هه موو ئینسانه کان ئه م هه له یان بو ناپه خسی ، که دوو بال به ده ست بینن، به ته نیا پزگار کردنی خوم و، سوتانی ئه وانی ترم له دوای خومه وه، لا په وا نه بوو، بویه ده دوو بر این به تاییه ت ئه وانه که به پایان کردبایه وه، ئه وسا ژیان به پایان کردبایه وه، ئه وسا ژیان به پایان کردبایه وه، ئه وسا ژیان جو ریکی تر ده بوو.

من کیم؟

قەت ئەوەت لە خودى خۆت پرسيوه من كيم؟

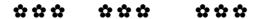
ئەي تەمات نىيە لىنى بىرسى؟ ئاگاداربە، وە درەنگى نەكەوى لىنى، قەت لەخۆتت پرسيوه بوونم يانى چى؟ چ مەبەستىكىم ھەيە لە ژيان، من کیّم؟ ئهوانه و پرسیارگهلی تر، که چهند زووتر له خوود بکری وه درەنگى كەوتووە، پيويستە ئىنسان لەخۆى بېرسى من كيم، لەپيناو چى له دونیادام، چیم مهبهسته لیره، ئهدی خو له خورای ژیان ناکهم، دهبی لهخوّت بیرسی که چ شتیّک ههیه پیّناسهی من بکه، من بهچی بناسريم، ئەي چۆن بەچاوى دونيا سەير دەكرين، خۆ دەبىي شتى ھەبىي پێوهي جياي دهرکهوم، دهي خوٚ نابين، بيٰ ناونيشان بم! ههموو ئينسانێک، که دێته دونياوه، خودا به بههرهيه کي لهبن نههاتوويهوه دەينيرېته ژيانهوه، وه يېويستيت يېيدهبي، بۆ وهلامدانهوهي ئهو يرسانهي که پیویسته له خوودی خوتی بکهی، وه پیویستت پیّی دهبی له ژبان تا بۆی رابکهی و پهرهی پیبدهی، وه دهری بخهی و نیشانی دونیای بدهی و ناونیشان و پیّناسهیهک بوّ خوّت پهیدا بکهی، پیّویسته ئهو توانا و بههرهی که خودا به شیّوهیی و تا سهر بهتوّی بهخشیوه، چاو لیّکهی و بیپاریزی و وه بهریی بینی و خوتی پی درووست بکهی، پیویسته دهست به ژیان بکهی و تهمهن بهفیرو نهدهی، دهست پی بکهی و له همولی دۆزىنەوەي خۆت بى و سەرەتا خۆت چارەسەر بكەي، تا دونيا وەبەرخاس بكهى.... دونيا بهو جۆرەي بەتەمبەلىيەوە وەسەر ناچى، دەي خۆ ھەر

رِوْژِیْک دَلْ له بی سهروبهریهت یان دهرچی یان بهیه کجار رِوْداچی، تا زووه وه لامی ئهو پرسه بدهوه من کیم؟ چوون له گهل وه لامدانهوهی ئهو پرسیاره ژیان وه گهشه دی و دونیاش رووناک دهبی.....ز

له كۆتايىشدا

له ئيستادا، خەرىكە لە كۆتا خالەكانى كتيبى خۆشەويستم، نزيك دەبمەوەو، خەرىكە دەگەم بەو خۆشىدى كە مەبەستمە، لە كۆتا يەرەكانى كتېبەكەم، دەمھەوى بە ئامۆژگاريەكى بچووك، ھەمىش گرنگ، کتیبه کهم به کوتا بینم و ئیدی بیخهمه بهر دیدی جوانی تق، ئامۆژگارى من بۆ تۆ:كۆڭنەدان، بەردەوام بوونە، تا ئەو دەقەي كە ئەو شتهی مهبهستت بوو له دهسته کانتدا دهیبینیت، ههر همولبده، تا وه ک من بگهی به رۆژی خوشی خوت، گرنگترین خال بو سهرکهوتن، وهلانانی شت گەلیکه، که حهتمهن دهگهل ئهواندا، وهدهست کهوتنی ئهوهی مەبەستتە گرانە بەردىدت بكەوپت، وەلانانى ھەرچى شتە كە رېگرە، لهوهى ئەتۆ بەياكى دەتھەوى، دەريان بكه له ژيانت، كەساننگ كە كار و کردهوهیان، کوشتن و خواردنی هیوا و شنگ و تاقهتته، چاڵیان بخه گەل گوفتىخ، كە بەزەينى تۆدا رۆدەچىخ بۆ بىپھىوا بوون، پشتگويىيان بخه، هدرچی شته که تهمای وایه گهورهیت لهبهر چاوان بچووک دەربخات، ياشان تا دەتوانى لەسەر ئەوشتە يتەوبە و نكۆڭى لە بەردانى بكه، به مهرجينك ئازاديت دهرههقه، كه به ههله له زهينتدا نهجهقيوي، ئينجا لهيه ک ههنگاوهوه دهستينکه، په کسهر پهرو شي نايابي مهبه، كهسه نابابه كانيش لهو ههنگاوهوه وه كارئ هاتوون، خوتخوتهو نهبي، له ئاخىرىيشدا، به هيوام سەركەوتنت به نسييب بي.

پاشکوی کتیب

من ئيدى هاتمه كۆتايى رِێگاكهم له كتێبهكهمدا، كه به ماندووبوونێکي ئێجگار زور، وهلێ به پهقینێکي ئێجگار گهوره پێیدا رۆشتم. الحمدلله، به هەوڵ و باوەريٚكى زۆر وه ئەنجام و كۆتايى گەيشتم، بەيشتىوانى گەورەپى خودا، زۆر دڭخۆشم ئەگەر وەبەر دڭى تۆی خویندر کەوتبیت، شادتر دەبم ئەگەر لە يەک وشەشدابیت وەک قازانجیکی گهشتبی لیم، خوشبهختر دهبم له دونیا، دهمهمویت ئاماژهی پیبدهم که راسته نهوه چاوی سهری دهوی بو دیتنی، وهلی لهم کتیبهی بهر دهستتان هموڵێکی زورم داوهو، زوریشی پێوه ماندوو بووم، وه دەمهەوى بچەسپى لە زەينتا، كە جيا لە ئايەتە پيرۆزە خۆشەويستەكانى خودای پر میهرم، یه ک پهیفی دی کوپی و وهرگیراوهی هیچ کهسیکی غهیری خوم نین، وه من دانیپیدا دهنیم که راسته نهو بابهتانهم فۆكس خستۆته سەرى كە زۆر بەربلاون و زۆرىكىش لەسەرى وەباس هاتوون، وهلئ من ناتوانم لهسهر ههموو باسي بدويم و بابهت و يهيڤه كانمم سنووردار کردوه و ئهگهرچی له زهینمدا شت گهلی تر ههن که بۆتان بدویم، والمی ههرشتی که داینووسم، له بنهراهی دا تهجروبهی دنیایی خۆمم دەببىٰ ھەببىٰ لەسەرى، تا بتوانم توانام بەسەر بابەتەكەدا بشكىٰ و نهبمه جیّی رهخنه و نهبمه تیّکدهری بابهت، چوون رهنگه روالْهتیّکی ئيْجگار گرنگ بيخ. دووپاتي ده کهمهوه که هيچ يه کينک له نووسینه کانم، دهقی دزراو و وهر گیراوی هیچ نووسهریک نین، تهنی تهنیوه کانی بیروبروای خودمن و نوسراوهیی دهستی خودمن.

له پیشه کی کتیبیش ئاماژهم بهوهدا که ئه گهرچی وه کو یه کهم کتیبم ئه کید ناتوانم باشترینی جیهاننتان پیشکهش بکهم، وهلی خوّ دهتوانم باشترینی خوّم پیشکهش بکهم.

له ئيستادا تهمهنيكي كهم و چكولهم ههيه و كچيكم جاري تهني بهدوای ئارامی ناخم کهوتووم، ئهگهرچی ئهو کتیبهش ئهوهم بو دەسەلمىننى كە گەورەيى بە تەمەن نىيە و بەھىزىش بە زۆرى ژيانكردن نييه. وه ئەزموونيكى باشم ھەيە لە كتيب خوينندنەوە دا، ھاوريپهكى گەلىي دلسۆزى منەو، بەرھەمى دلسۆزيەكەيشىم لەبەر دىدى تۆيە، وهلی تا ئهو دهقه بهو ئهزموونه پرهوه نههاتووم و ناشگهم به چاره کی كتيّبيّكي خوّشهويستم، وهليّ بهخوّمم وتووه دهرهنجام و سهرهنجامي ئهو کتیبهم، ئهو حهز و کوششهم ههرچونیک بی، باشبی یا خراپ بی، قهت له نووسین وهرهز نابم و به باشتر دهست پیده کهمهوه، حهقی کهمی دەدەم بەخۇم، وەلىخ قەت سفر و وازھىننان نا، چوون باشترىن نووسەر، گهوردترین و عهزیمترین نووسهری سهر زدمین، وهک من به یهکهم کتیبدا دەرکەوتووە و به یەک وشە دەستى يېکردووه، بۆپە قەد لەو حەز و ئامانجهم وەرەز نابم و به باشتریش دەردەكەوم، بەڭپنىي منە ئەگەر خودا تەمەنى ئەوەمبدات.

له کو تایشدا، به رهخنه ی رهخنه گری ئه زمووندار گهوره ده به ههر و شهه کی جوانی ده رهه ق به کتیبم خو شبه خت ده بهم، وه چاو به ههموو سهرج و تیبینی هه ریه که تان دا ده خشینم بو کتیبه کهم و پیی دلخوش و خو شنوود ده به، هه ولی سه ره کیم سوودی تویه که هه ر

یه کیّکیت خهریکی کوتا لاپه پی کتبیّبه که میت و دهیخویّنیه وه، له که موکو پی منیّکی نووسه ری چکوّله ببورن، چوون هیچمان کاملّ نین، وه به هیوام کاتیّکی پی خوّشیت له گهلمدا، له و کتیّبه دا به سه ربدیی.

وه سوپاست ده کهم که تا ئاخیر پهیث ده گه لمدا وه رینکهوتی و، لهو کتیبهم دا تهنی سوودی توم مهبهسته.

ههر بهختهوهر بن و، خودا حافیز.

حهیات موحهممه دی ۲۰۲۱/۶/۲۲